

CẦU NGUYỆN

Trong tác phẩm Đường Hy Vọng, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận nói: “Cầu nguyện là nền tảng của đời sống thiêng liêng. Lúc cầu nguyện con nối liền, kết hợp với Thiên Chúa. Bóng điện sáng nhờ nối liền với máy phát điện” (ĐHV #120).

Bạn đọc thân mến, Chúa Giêsu đã luôn cầu nguyện với Thiên Chúa Cha và Ngài cũng dạy chúng ta cầu nguyện không ngừng. Như thế đời sống Kitô hữu chúng ta quả thật trở nên vô nghĩa nếu không sống và làm theo Đấng mà chúng ta tin yêu đã truyền dạy: đó là cầu nguyện. Nhưng cầu nguyện thế nào?

Kính thưa các bạn, Chúa Giêsu đã dạy Kinh Lạy Cha như một mẫu mực cầu nguyện và dựa vào đó, qua bao đời, các thánh, các Đức Giáo Hoàng, các nhà tu đức... cũng đã để lại rất nhiều mẫu mực cầu nguyện. Những lời cầu nguyện đó phát xuất từ những nhu cầu chung hay cũng có khi từ những cảm nghiệm cá nhân của các ngài trong mối liên hệ với Chúa. Nhờ đọc và suy những mẫu mực cầu nguyện đó, chúng ta tìm được nguồn cảm hứng để bày tỏ nỗi lòng chất chứa những tâm sự to nhỏ với Chúa.

Các bạn thân mến, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, một nhân vật sáng ngời đang tô lên những dấu tích lịch sử trong Giáo Hội Hoàn Vũ, đặc biệt Giáo Hội Việt Nam, bằng những hoạt động và đời sống chứng nhân của Ngài. Trước khi Ngài rao giảng về hy vọng, Ngài đã thực sự vững tin và kiên trì sống với hy vọng giữa những năm tháng tuyệt vọng nhất nơi ngục tù. Trước khi nói về cầu nguyện, Ngài đã sống cầu nguyện.

Kính thưa các bạn, tập sách Cầu Nguyện của Đức Hồng Y Phanxicô mà các bạn đang cầm trên tay, gồm 90 bài suy gẫm và cầu nguyện, là những mẫu mực cầu nguyện thật sống động. Các bạn hãy đọc và tìm ra nguồn cảm hứng cầu nguyện từ một nhân chứng của cầu nguyện và hy vọng. Nào! Xin mời bạn bắt đầu đọc và cầu nguyện đi.

Tác giả Nguyễn Văn Thuận, HY

Nội dung

LỜI NGỎ.....	4
1. MARIA, MẸ CỦA TÔI.....	4
2. ẢO TƯỞNG.....	5
3. BẦY LÂU NAY CON CHƯA YÊU NGƯỜI.....	6
4. NHƯ CHÚA BIẾT TA.....	6
5. MUỐN HIỆP NHẤT PHẢI BIẾT RÕ.....	6
6. NHƯ CHÍNH MÌNH CON.....	7
7. CHỈ LÀ HẠT CÁT.....	7
8. GIÁ MỘT ĐỒNG BẠC.....	8
9. MỜI CON RA KHỎI PHÁO ĐÀI.....	8
10. LIÊN LỈ TẠ ƠN.....	9
11. HỘI THÁNH KHÔNG PHẢI LÀ ÔNG CHỦ CỦA SỰ ĐIỆP CHÚA GIÊSU MÀ LÀ TÔI TỚ PHỤC VỤ SỰ ĐIỆP ẤY.....	9
12. AI LÀ NGƯỜI QUAN TRỌNG TRONG HỘI THÁNH?.....	10
13. ĐỐI VỚI CON, SỰ SỐNG LÀ MARIA, GIUSE.....	10
14. NGƯỜI KITÔ ĐÍCH THỰC.....	11
15. MỘT LỜI SỐNG THỰC TẾ.....	11
16. NGƯỜI KITÔ LÀ NGƯỜI THẾ NÀO?.....	11
17. PHONG TRÀO KẾ HOẠCH NHỎ.....	12
18. VỚI NHỮNG NGƯỜI ÍCH KỶ.....	12
19. LÀM NHỮNG VIỆC TÂM THƯỜNG LÀ TINH THẦN KHÓ NGHÈO.....	13
20. TUỔI TRẺ TÌM KIẾM GÌ?.....	13
21. SỨC MẠNH CỦA DẤU HIỆU LÀ KHÁC BIỆT.....	13
22. THẾ GIAN CẦN DẤU HIỆU.....	14
23. DẤU HIỆU ĐÍCH THỰC LÀ MỘT LỜI CHÚA.....	14
24. CON DÁM LÀM MỘT DẤU HIỆU KHÔNG?.....	15
25. AVE.....	15
26. NGẠC NHIÊN.....	16
27. KHÁM PHÁ.....	16
28. VÌ SAO NGẠC NHIÊN.....	16
29. VIỆC TÂM THƯỜNG TRONG PHÚC ÂM.....	17
30. SỰ HIỆP THÔNG LÀ MỘT CHIẾN THẮNG CỦA RỪNG GIẤY PHÚT.....	17
31. KINH TOÀN THIỂU.....	18
32. ĐĂNG CỨU CHUỘC.....	19
33. LÀM THẾ NÀO ĐỂ NÊN TRỌNG SẠCH TRƯỚC MẶT CHÚA?.....	20
34. Ý NGHĨA CỦA SỰ THANH TÂY.....	20
35. NHÌN NGƯỜI ANH EM VỚI CON MẮT CỦA CHÚA.....	21
36. LÀM THẾ NÀO ĐỂ TRỞ NÊN MỘT ĐỘNG TÁC LIÊN TỤC CỦA TÌNH YÊU	22
37. CHÚNG TA ĐÃ COI THƯỜNG PHƯƠNG THỂ MÃNH LIỆT NHẤT ĐỂ LÀM CHỨNG CHO CHÚA.....	22
38. ÓC BÈ PHẢI LÀ MỘT NGUY CƠ CHO HỘI THÁNH.....	23
39. NHỮNG HIỆP SĨ CỦA NGÀY HÔM NAY.....	23
40. CON LÀ NGƯỜI MANG LỬA ĐỂ ĐÓT CHÁY.....	24
41. CHỈ TRÍCH, THAN VẤN LÀ VÔ ÍCH.....	24

42. ĐỪNG ĐỂ MÌNH BỊ GIAM Hãm BỜi TẬP QUÁN, CƠ CẤU, TƯ TƯỞNG LỖI THƯỜNG	24
43. KHÔNG BAO GIỜ CHÚA BỎ MẶC CON VỚI NHỮNG GIỚI HẠN CỦA CON	25
44. TỘI THỜ TÀ THẦN CỦA THỜI ĐẠI TA.....	25
45. CHÚA CÓ CẤM TA SỬ DỤNG CỦA CẢI KHÔNG?	26
46. SỐNG VỚI CHÚA GIÊSU CÓ DỄ KHÔNG	27
47. THỜI GIAN CỒ ĐỌNG.....	27
48. HÃY Ở LẠI TRONG THẦY.....	28
49. KẾT HỢP LOAN BÁO TINH MỪNG VỚI THINH LẶNG	28
50. HAI ĐIỀU KIỆN ĐỂ BỎ MÌNH THỰC SỰ	29
51. PHÚC ÂM GIÁ	29
52. HÀNG RÀO KẼM GAI CỦA TÔI	30
53. TRONG GIẤY PHÚT NÀY CHÚA GIÊSU TIẾP TỤC THÁNH LỄ	30
54. VÌ SAO SỰ HIỆP NHẤT TAN VỠ?	31
55. ẢNH HƯỞNG CỦA MỘT THÁNH	31
56. KHÔNG RỜI VỊ TRÍ, KHÔNG BỎ TRÁCH NHIỆM.....	32
57. Ý CHÚA HAY Ý CON.....	32
58. MÀU NHIỆM CỦA ẬN SỬNG VÀ ĐÒI HỎI	33
59. CẦU NGUYỆN LÀ MỞ RỘNG LÒNG ĐÓN NHẬN TÌNH YẾU CỦA CHÚA CHA	33
60. ĐỪNG BIẾN THIÊN CHÚA THÀNH VỊ QUAN TÒA HAY ÔNG CẢNH SÁT. 34	34
61. TÔNG ĐỒ CỦA MẸ VÔ NHIỆM.....	34
62. LAO ĐỘNG TRÍ ÓC, ĐOÀN KẾT, TRUYỀN THỐNG LÀ BÍ QUYẾT CỦA THÀNH CÔNG.....	35
63. LAO ĐỘNG.....	36
64. TRÍ ÓC	36
65. ĐOÀN KẾT	37
66. TRUYỀN THỐNG.....	37
67. BỎ QUA QUA KHỨ HƯỚNG VỀ TƯƠNG LAI.....	38
68. ĐỪNG NGỒI ĐẾM KHUYẾT ĐIỂM, PHẢI XUNG PHONG LÀM VIỆC TÍCH CỰC	39
69. PHẨM GIÁ NGƯỜI PHỤ NỮ	39
70. BỜi PHÉP CHÚA THÁNH THẦN	40
71. SỰ MẠNG CỦA TA TRONG PHÚT HIỆN TẠI ĐÁNG GIÁ TẤT CẢ SINH LỰC, TẤT CẢ MẠNG SỐNG CỦA TA.....	40
72. SỰ THINH LẶNG CỦA MẸ.....	41
73. LÀM THẾ NÀO ĐỂ HIỆP NHẤT VỚI NHAU?.....	41
74. TRONG SÁNG ĐỂ BIỂU LỘ SỰ ĐIỆP CHÚA GIÊSU.....	42
75. NẾU..., VẬNG... NHƯNG MÀ..., CÁCH NÀO?... TẠI SAO?...	43
76. LÀM THẾ NÀO ĐỂ THÀNH MỘT VỊ THÁNH	43
77. TÌNH YẾU ĐỨNG VỮNG NHỜ SỰ THẬT, VÀ SỰ THẬT LÀ LÒNG THƯƠNG XÓT	44
78. THÀNH CÔNG ĐẸP NHẤT CỦA MỘT CUỘC ĐỜI LÀ SỰ THÁNH THIỆN. 44	44
79. THẾ NÀO LÀ MỘT VỊ THÁNH?	45
80. NGƯỜI THÁNH DÙNG THỜI GIỜ CỦA MÌNH THẾ NÀO?	45

81. LÀM CHO SỐNG.....	46
82. LÀM THẾ NÀO ĐỂ CẦU NGUYỆN LIÊN Lİ.....	46
83. CHÚA VÀ VIỆC CỦA CHÚA.....	47
84. CHÚA GIÊSU ẦN MÌNH.....	48
85. NGƯỜI RAO GIẢNG PHÚC ẦM LÀ MỘT NHÀ THẦN BÍ.....	48
85. NGƯỜI RAO GIẢNG PHÚC ẦM LÀ MỘT NHÀ THẦN BÍ.....	49
87. SỰ THÁCH ĐỒI VỚI HỘI THÁNH TRONG MỌI THỜI ĐẠI.....	49
88. CÔNG VIỆC CỦA CHÚA.....	50
89. NHỮNG KINH VĂN TẮT CỦA TÔI.....	50
90. GIỮA MỘT VỊ THÁNH VÀ MỘT NGƯỜI THƯỜNG.....	51

LỜI NGỎ

Trong tác phẩm Đường Hy Vọng, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận nói: “Cầu nguyện là nền tảng của đời sống thiêng liêng. Lúc cầu nguyện con nối liền, kết hợp với Thiên Chúa. Bóng điện sáng nhờ nối liền với máy phát điện” (ĐHV #120).

Bạn đọc thân mến, Chúa Giêsu đã luôn cầu nguyện với Thiên Chúa Cha và Ngài cũng dạy chúng ta cầu nguyện không ngừng. Như thế đời sống Kitô hữu chúng ta quả thật trở nên vô nghĩa nếu không sống và làm theo Đấng mà chúng ta tin yêu đã truyền dạy: đó là cầu nguyện. Nhưng cầu nguyện thế nào?

Kính thưa các bạn, Chúa Giêsu đã dạy Kinh Lạy Cha như một mẫu mực cầu nguyện và dựa vào đó, qua bao đời, các thánh, các Đức Giáo Hoàng, các nhà tu đức... cũng đã để lại rất nhiều mẫu mực cầu nguyện. Những lời cầu nguyện đó phát xuất từ nhưng nhu cầu chung hay cũng có khi từ nhưng cảm nghiệm cá nhân của các ngài trong mối liên hệ với Chúa. Nhờ đọc và suy những mẫu mực cầu nguyện đó, chúng ta tìm được nguồn cảm hứng để bày tỏ nỗi lòng chất chứa những tâm sự to nhỏ với Chúa.

Các bạn thân mến, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, một nhân vật sáng ngời đang tô lên những dấu tích lịch sử trong Giáo Hội Hoàn Vũ, đặc biệt Giáo Hội Việt Nam, bằng những hoạt động và đời sống chứng nhân của Ngài. Trước khi Ngài rao giảng về hy vọng, Ngài đã thực sự vững tin và kiên trì sống với hy vọng giữa những năm tháng tuyệt vọng nhất nơi ngục tù. Trước khi nói về cầu nguyện, Ngài đã sống cầu nguyện.

Kính thưa các bạn, tập sách Cầu Nguyện của Đức Hồng Y Phanxicô mà các bạn đang cầm trên tay, gồm 90 bài suy gẫm và cầu nguyện, là những mẫu mực cầu nguyện thật sống động. Các bạn hãy đọc và tìm ra nguồn cảm hứng cầu nguyện từ một nhân chứng của cầu nguyện và hy vọng. Nào! Xin mời bạn bắt đầu đọc và cầu nguyện đi.

1. MARIA, MẸ CỦA TÔI

Lạy Mẹ Maria, Mẹ Chúa Giêsu, Mẹ chúng con, hiệp nhất với Chúa Giêsu con muốn gọi Mẹ là Mẹ chúng con, để cảm thấy mình và mọi người anh em của con.

Xin Mẹ hãy đến và sống trong con. Cùng Chúa Giêsu, con yêu dấu của Mẹ.

Trong sự thinh lặng, tĩnh thức, cầu nguyện, hiến tế.

Trong sự thông hiệp với Hội Thánh và Chúa Ba Ngôi.

Trong kinh Magnificat, sứ điệp đổi mới toàn diện của Mẹ.

Trong sự kết hợp với Thánh Giuse, bạn chí thánh của Mẹ.

Trong lao động đầy khiêm tốn, yêu thương, để thực hiện di chúc của Chúa Giêsu.
Trong tình yêu của Mẹ đối với Chúa Giêsu, Thánh Giuse, Hội Thánh và tất cả nhân loại.
Trong đức tin sắt đá của Mẹ, giữa muôn vàn thử thách vì nước trời.
Trong niềm hy vọng của Mẹ, luôn hành động để xây dựng một thế giới mới đầy công lý,
hòa bình, hạnh phúc và yêu thương thật sự.
Trong sự vẹn toàn các nhân đức của Mẹ trong Chúa
Thánh Thần, để nên nhân chứng của Phúc Âm, nên tông đồ truyền giáo.
Trong con, xin Mẹ tiếp tục làm việc, cầu nguyện, yêu thương, hy sinh.
Xin Mẹ tiếp tục thi hành thánh ý Chúa Cha, tiếp tục làm Mẹ loài người.
Xin Mẹ tiếp tục sống sự thương khó và phục sinh của Chúa Giêsu.
Con xin dâng mình cho Mẹ.
Tất cả cho Mẹ.
Hôm nay và mãi mãi đến muôn đời
Con sống tin thần Chúa Giêsu, khi sống tinh thần Maria và Giuse.
Với Chúa Giêsu, Thánh Giuse, các thiên thần, các thánh và tất cả linh hồn.
Con yêu mến Mẹ, Mẹ chúng con, và con xin chia sẻ công việc của Mẹ,
nỗi thao thức của mẹ,
cuộc chiến đấu của Mẹ vì nước Chúa Giêsu.
Amen.

2. ẢO TƯỢNG

Có một trào lưu tư tưởng: Hội Thánh nên giảm bớt những đòi hỏi, hy sinh, bỏ mình, đối
với linh mục, tu sĩ, giáo dân.
Những người chủ trương như thế nghĩ rằng:
Với một lối sinh hoạt rộng rãi, một cuộc sống ít khắc khổ hơn, Hội Thánh có thể quy tụ
được nhiều ơn gọi hơn, nhiều tín đồ hơn. Nhưng kinh nghiệm cho thấy rằng, đó chỉ là ảo
tượng. Vì tuổi trẻ muốn hiển mình làm môn đệ Chúa Kitô cách đích thực.
Tuổi trẻ muốn chọn một đời sống Phúc Âm thật trong sáng.
Tuổi trẻ không thích những gì là dấn thân nửa đời, đạo đức tùy tiện.
Tuổi trẻ không sợ khắc khổ.
Họ chỉ sợ hạ giá tiếng gọi Phúc Âm.
Họ chỉ sợ một lối sống Kitô nửa chừng,
Một cuộc đời linh mục, tu sĩ, tông đồ hạng nhì.
Lạy Chúa, tuổi trẻ Việt Nam, tuổi trẻ khắp thế giới đang nhìn lên Chúa, lý tưởng của
chúng con.
Vì Chúa tôn trọng phẩm giá con người yếu hèn của chúng con.
Vì Chúa cho chúng con tự do lựa chọn.
Vì Chúa tôn trọng phẩm giá con người yếu hèn của chúng con.
Chúa cứu chuộc con, và đưa con lên làm con Chúa.
Không phải như thế gian cứu trợ con và đưa con vào xã hội xa hoa, tiêu thụ, để rồi biến
con thành nô lệ vĩnh cửu.
Con chỉ theo Chúa, con đón nhận chức vị làm con Chúa.
Con chấp nhận những đòi hỏi của chức vị ấy.
Vì con ý thức, con phải theo con đường hẹp.
Vì đường ấy sẽ đưa con đến sự sống vĩnh cửu.

3. BẤY LÂU NAY CON CHƯA YÊU NGƯỜI

Quì gối trước nhà tạm, con nghe tiếng Chúa lặp đi lặp lại với con: “Con hãy yêu người như mình vậy”.

Con đã hiểu đòi hỏi của Chúa.

Nhìn lại đời con, con thấy rõ: bấy lâu nay con chưa yêu người như mình vậy.

Con chưa thực hành đúng lời Chúa.

Con chỉ “yêu người thua mình vậy!”

Thế mà con vẫn nghĩ mình sống bác ái!

Con là môn đệ đích thực của Chúa Giêsu!

Thánh Phaolô đã thực hiện đúng lời đòi hỏi của Chúa: “Nào ai yếu đuối, mà tôi lại không phải yếu liệt?”

“Ai vấp ngã, mà tôi lại không bồng rôi?” (2 Cr 11,29).

Thánh Phaolô cũng viết cho giáo đoàn Rôma: “Hãy vui với kẻ vui, khóc với kẻ khóc” (Rm 12,15).

Bổ thí mấy đồng, đóng góp cho bạn nhân bão lụt, động đất, cho mấy bộ quần áo cũ hết một, lỗi thời, chưa đủ.

Con phải thương người anh em con, như chính tay phải con chăm sóc tay trái, lúc con đau nhức.

4. NHƯ CHÚA BIẾT TA

Người ta thường giấu kẻ khác. Giấu niềm vui, giấu nỗi khổ, giấu thành công, giấu thất bại. Vì người ngoài dễ xé to vết thương lòng. Để gièm pha, để chê cười, hoài nghi, ghen ghét. Khó kiếm được người hoàn toàn thông cảm.

“Không ai hiểu đời tôi!”, đó là lời than vãn đau xót của nhiều người.

“Lạy Chúa, Chúa dò thấy lòng con.

Chúa biết con lúc con đứng, cũng như khi con ngồi.

Làm sao con trốn khỏi mặt Chúa,

dù con lên trời cũng có Chúa ở đó,

dù con xuống tận âm phủ cũng có Chúa ở đó.

Dù con chấp cánh bay lên tầng xanh,

Dù con đến tận cùng biển cả, vẫn có Chúa ở đó” (Tv 139).

Có phải có Chúa ở đó để theo đuổi, dò xét con chăng?

Không, “ở đó tay Chúa dẫn dắt con, tay phải Chúa nắm chặt tay con trong tay Chúa” (Tv 138).

Vì Chúa biết tất cả tội lỗi con, tất cả sự khốn nạn của con.

Không phải để lên án, nhưng để cứu vớt, thương xót con.

Xin Chúa cho con hiểu biết anh chị em con,

không phải để khinh rẻ, chỉ trích, thất vọng.

Nhưng để cùng nhau ca ngợi tình thương của Chúa,

Và yêu thương nhau như Chúa đã thương xót chính mình con.

5. MUỐN HIỆP NHẤT PHẢI BIẾT RÕ

Nhiều lúc biết mình quá rõ, con đâm ra thất vọng, con cần phải tin tưởng ở tình thương của Chúa và phó thác mình cho Chúa.

Biết người quá rõ, con dễ đâm ra gớm ghét, xa lánh. Con phải nhìn vào tình thương của Chúa đối với con, tại sao Chúa thương xót con như vậy mà con dám khinh rẻ, chán nản về anh em con.

Lạy Chúa! Xin cho con can đảm để biết rõ như Chúa biết,

Và yêu thương không điều kiện.

Chỉ lúc đó mới có hiệp nhất trong sự thật.

Vì bên ngoài vồn vã, ngoại giao, kỳ thực bên trong hai bên vẫn giấu giếm, che đậy những bất đồng, thì dù có hiệp nhất, cũng chỉ là tạm bợ và thiếu chân thành.

Thiên Chúa nhẫn nại vô cùng.

Thiên Chúa thương xót vô hạn.

Tình thương Chúa đến muôn đời.

“Quoniam in aeternum misericordia ejus”.

6. NHƯ CHÍNH MÌNH CON

Con thường nghĩ rằng: “Hãy làm cho người ta, điều mình muốn người ta làm cho mình”.

Thế là trọn luật bác ái, và con an tâm ngủ ngon!

Nhưng đây mới là cách đo lường của thế gian, chưa phải của Chúa Giêsu.

Thăm viếng, giúp đỡ, an ủi chỉ là lượng, phải can đảm thấy những xót xa, những ray rứt, những đói khát dày vò, chính quả tim mình vậy, đó mới là Phúc Âm.

Chúa dạy quá đơn sơ, ngắn gọn, “như mình vậy”. Nhưng thâm thúy quá! Và con không thể tránh được, vì đây là lẽ luật, không thể chêm chước được.

Chỉ lúc nào con nên một với người anh em, lúc nào con mang lấy trên xương thịt con, trong quả tim con số phận của người anh em đau khổ xác, hồn, lúc ấy con mới yêu người như mình vậy.

Ai động đến anh em con, là như lột da khỏi thịt con!

Làm thế nào để yêu người như chính mình con?

Chúa đã trả lời từ lâu: “không ai có tình thương lớn hơn kẻ thí mạng sống mình, vì anh em”.

Xin Chúa đừng để con quên tấm gương của thánh Maximillianô Kolbe, chết thay đổi mạng cho người bạn tù, có gì hơn nữa?

7. CHỈ LÀ HẠT CÁT

Hành động của con thấm thía gì? Giá trị gì? Nó chỉ giống một giọt nước giữa đại dương, một hạt cát giữa sa mạc.

Nhưng đại dương mênh mông được hình thành bởi muôn tỉ giọt nước, và sa mạc bao la kia, cũng được cấu tạo bởi ức triệu hạt cát, mặc dù bản thân con là “tro bụi và sẽ trở về bụi tro”.

Con còn thua cả tro bụi nữa, vì con chỉ là “phân thổ”:

“Nhưng Chúa đã nhắc con lên, để đặt con ngang hàng vương đế của Dân Chúa” (Tv 112).

Không phải Chúa chọn con làm con Chúa, để con được hạnh phúc và cao sang thôi.

Nhưng Chúa trao con sứ mạng, trong chương trình cứu chuộc của Ngài.

Xin Chúa cho con hằng suy niệm lời thánh Lêô Cả nhắc nhở con:
“Hỡi người Kitô!
Tuy con chỉ là hạt cát.
Nhưng là một hạt cát biết suy nghĩ.
Mỗi hạt cát đều có trách nhiệm,
có vai trò của nó.
Miễn là nó biết ý thức, biết đóng góp,
biết đoàn kết”.

8. GIÁ MỘT ĐỒNG BẠC

Con nghĩ rằng cho người ta ít trăm bạc có ăn nhằm gì đâu.
Nhưng nếu mua một chiếc bánh, một bát cháo, qua được một cơn đói cồn cào, choáng váng là người của một trẻ thơ, một cụ già thì còn quý hóa biết bao, hơn là cất bạc mớ meo trong ngăn kéo.
Đó là một tội ác của nhiều người nghĩ mình đạo đức, năm chiếc bánh, hai con cá, đồng tiền của bà góa, con phải đánh giá nó với con mắt của Chúa Giêsu.
Con cho rằng một đồng chẳng đáng gì.
Con chẳng thèm suy nghĩ thêm.
Chẳng tội gì mà lo cho khổ tâm.
Nhưng con có trách nhiệm.
Nếu không làm thì con có tội: “và những điều thiếu sót”.
Con thiếu óc kinh tế,
mỗi người một đồng, có đáng gì, nhưng một tí người, một tí đồng!
Con thiếu tin tưởng ở thiện chí của người khác.
Con thiếu tinh thần đoàn kết.
Mỗi cá nhân riêng lẻ vẫn là một đồng, nhưng vạn, triệu người cộng lại.
Nhất là con thiếu tấm lòng vàng.
Khi lòng con thiếu tấm lòng vàng.
Khi lòng con thao thức xót xa, thì chẳng quảng ngại gian nan khổ nào.
Nhất không phải từng đồng, mà là từng xu để cứu các linh hồn.
Chị Pauline Jaricot đã bắt đầu góp từng xu,
và đó là khởi điểm của các Hội Giáo Hoàng Truyền Giáo.

9. MỜI CON RA KHỎI PHÁO ĐÀI

Hội Thánh cũng như mỗi giáo dân
Không được tự mãn về đức tin của mình.
Và sung sướng hưởng thụ trong một pháo đài kiên cố.
Ngược lại chúng ta đang tiến trên đường tìm đến Chúa.
Chúa Giêsu cũng tiến trên đường ấy lại gần nhân loại.
Ngài đang đi tìm con, tìm bác xích lô, tìm bà quét đường, như Ngài tìm ông Lêvi, tìm bà Samari, tìm các môn đệ đang lao lực trong thuyền.
Từ thư sơ khai đạo Kitô đã được gọi là “đường” (Cv 9,2).
Chúa Giêsu cũng tự xưng mình là “đường” (Ga 14,6).
Xin mời con ra khỏi pháo đài, đó không phải là chỗ của người muốn theo Chúa.

Chúa Giêsu không dạy con: “Hãy ở trong pháo đài”.
Nhưng Ngài kêu gọi con: “Hãy theo Thầy
Hãy đi rao giảng Tin Mừng
Hãy đi khắp thế gian
Làm chứng nhân cho Thầy
Đến tận cùng thế giới”.

10. LIÊN LÍ TẠ ƠN

Những món quà con đón nhận nhưng không: hạt sương lóng lánh, mặt trời chiếu sáng, ánh nắng sưởi ấm, dòng suối trong mát, làn gió êm dịu, tiếng chim ríu rít, bàn tay nóng hổi, tiếng chuông nhà thờ... Có bao giờ con nhớ để biết ơn.

Con đã hưởng thụ nhưng không, không tốn một xu.

Nếu con biết mở mắt nhìn và suy nghĩ, con sẽ sống trong tạ ơn Chúa liên li và cảm động nhớ ơn.

Cung lòng và dòng sữa mẹ nuôi con. Mồ hôi nhễ nhại, lao động của cha con, lời dạy dỗ uốn nắn của thầy giáo tận tụy.

Sự chăm sóc chí tình của cha xứ, bàn tay ngài chúc lành, tha thứ, trao Mình Thánh, xức dầu cho con.

Con tạ ơn Chúa đã chọn con làm con Chúa.

Con tạ ơn Chúa đã ban Mẹ Maria làm Mẹ con.

Con tạ ơn Chúa vì sứ mạng Chúa trao cho con trong Hội Thánh.

Con tạ ơn Chúa vì sứ mạng Chúa trao trong Hội Thánh .

Con tạ ơn Chúa vì Chúa tỏ cho con các mâu nhiệm của đạo Chúa.

Con tạ ơn Chúa đã ban bao người anh em nâng đỡ con.

Con tạ ơn Chúa đã để bao người trở ngại rắc rối, họ thánh hóa con.

Con tạ ơn Chúa đã cho làm người Việt Nam.

Con tạ ơn Chúa đã cho con sống trong thế kỉ 20 này.

Con tạ ơn Chúa đã thương chia sẻ chén đắng cho con.

Chỉ một ơn thôi, đã đáng cho con ca ngợi suốt đời, hưởng hô là bao nhiêu ơn Chúa, chỉ một mình con biết.

Và chắc là con không biết, không nhớ tất cả.

Phải có đời đời để tạ ơn, liên li tạ ơn.

“Muôn ơn Chúa, mình này mang nặng biết làm sao”.

11. HỘI THÁNH KHÔNG PHẢI LÀ ÔNG CHỦ CỦA SỨ ĐIỆP CHÚA GIÊSU MÀ LÀ TÔI TỐ PHỤC VỤ SỨ ĐIỆP ẤY

Phúc Âm ân huệ mở rộng cho mọi người.

Dù ai ở ngoài Hội Thánh cũng sử dụng được.

Điều quan trọng không phải là làm cho Hội Thánh vinh quang, làm lợi cho giáo dân.

Quan trọng không phải là làm cho sức mạnh của sự thật Nước Trời được phổ biến đến cho mọi người.

Chúa Giêsu dạy các tông đồ: đừng cản người ngoài nhân danh Ngài mà trừ quỷ (Lc 9,49-50).

Ngài muốn cho chúng ta hợp tác huynh đệ với mọi người chứ không khư khư làm đại lý độc quyền về sự thật.

Ở đâu có tình yêu cộng tác, ở đó có Chúa Giêsu.

Con phải phục vụ Hội Thánh, làm tôi tớ khiêm tốn và trung thành của sứ điệp Chúa Giêsu.

Chứ không phải là ông chủ quan liêu, gây trở ngại khó khăn, khiến người ngoài muốn tìm Chúa, phải hiểu lầm, thất vọng và xa cách.

Xin Chúa cho con năng xét mình.

Vì lời nào? Cử chỉ nào? Thái độ nào của con?

Mà người ta xa Chúa, thất vọng, hiểu lầm Hội Thánh.

Con có vui mừng vì có nhiều sứ giả Phúc Âm?

Có vui mừng hợp tác với họ, nâng đỡ họ?

Hội Thánh khó tiến triển, vì có nhiều ông chủ của Phúc Âm và hiềm tôi tớ trung thành phục vụ Phúc Âm.

12. AI LÀ NGƯỜI QUAN TRỌNG TRONG HỘI THÁNH?

Trẻ con, những người bị bỏ rơi, cô đơn, nghèo khổ quan trọng hơn.

Vì họ là trung tâm của sự chú ý của Chúa Giêsu, trung tâm của sự chăm sóc của Hội Thánh. Phúc Âm chứng minh điều đó.

Ai giúp những người hèn mọn, ai ôm ấp một quả tim thao thức đến với kẻ khác, ai hạ mình xuống để phục vụ là môn đệ Chúa Giêsu.

Vì sự quan trọng của Hội Thánh, không căn cứ giá trị của thành viên, là ông này, bà nọ.

Nhưng tại cần khẩn khiết, tại sự cùng khổ xác hồn của nhiều người cần được cứu vớt.

Lâu nay con chưa sống Phúc Âm,

mặc dù con làm việc đạo đức.

Con còn theo tinh thần biệt phái, còn sự dụng những tiêu chuẩn, lẽ thói quan liêu, thể tục, ăn trên ngồi trốc, phô trương việc lành như người ăn chay bố thí, con còn xem thường những người cùng khổ

Con không có lòng thương xót.

Hãy sớm chỗi dậy.

Hãy sửa chữa khăn trương.

Vì con đang đi trên con đường lầm lạc.

Con đứng về phía “kẻ thù của thánh giá Chúa Kitô”.

13. ĐỐI VỚI CON, SỰ SỐNG LÀ MARIA, GIUSE

Con không tách rời Mẹ Mairia và Thánh Giuse khỏi Chúa Giêsu.

Vì con không thể làm ngược Chúa Giêsu.

Trên trần gian này và muôn đời trên thiên đàng, Chúa Giêsu yêu mến Mẹ Maria và Thánh Giuse trên hết, sau Chúa Cha. Không ai diễn tả lại cuộc đời Chúa Giêsu một cách trọn lành như Mẹ Maria và Thánh Giuse.

Nếu Chúa Giêsu nói với thánh Philipphê: “Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha” (Ga 14,9) thì con cũng nói được:

“Ai thấy Maria và Giuse thì cũng thấy Chúa Giêsu”.

Maria và Giuse là hình ảnh trung thực nhất của Chúa Giêsu.

Vì thế mà con đường vẫn nhất để nên thánh là: “Đối với con, sống là Đức Kitô, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse,

Xin cho con đôi mắt của các ngài để thẩm thiết nhìn ngắm Chúa Giêsu.

Xin cho con quả tim, khối óc của các ngài, để thẩm thiết nhìn ngắm Chúa Giêsu.

Xin cho con ý chí của các ngài, để toàn tâm, toàn trí con làm việc với Chúa Giêsu không biết mệt mỏi.

Xin cho con tâm hồn của các ngài, để liên li kêu lên:

“Ôi Giêsu, Chúa của con và là tất cả mọi sự của con”.

“Mihi vivere Jêsus est, mihi vever Marie et Joseph!”.

14. NGƯỜI KITÔ ĐÍCH THỰC

Người Kitô xứng đáng với danh hiệu ấy, là người thể hiện cuộc đời Chúa Kitô, qua mọi tình huống trong đời sống mình.

Mỗi vị thánh đều sống trong sáng nhất, một màu nhiệm của cuộc đời Chúa Giêsu:

- Chúa Giêsu Hải đồng,
- Chúa Giêsu giảng dạy,
- Chúa Giêsu yêu mến thanh thiếu niên.
- Chúa Giêsu tử nạn...

Đức Mẹ Maria đã sống trọn vẹn cả 15 màu nhiệm ấy.

Người Kitô thờ sơ khai, đã có một lối diễn tả rất đơn sơ: “Người Kitô là người mang:

- Chúa Kitô trong óc,
- Chúa Kitô trong tim,
- Chúa Kitô trong mắt,
- Chúa Kitô trên miệng,
- Chúa Kitô trên chân”.

15. MỘT LỐI SỐNG THỰC TẾ

Nhiều lúc con muốn chọn một lối sống thực tế, tóm gọn trong một câu, để tập trung vào đó mọi cố gắng, để hiểu, để bắt chước.

Con tưởng thánh Phaolô đã vạch sẵn cho con rồi.

“Sống đối với tôi chính là Đức Kitô” (Pl 1,21).

Tư tưởng này đã khắc sâu trong tâm hồn Phaolô:

“Nếu tôi sống, chính cho Chúa mà tôi sống, nếu tôi chết, chính cho Chúa mà ta chết.

Vậy dù sống, dù chết, ta vẫn là của Chúa.

Vì chung Đức Kitô đã chết và sống lại, là để làm Chúa kẻ chết và người sống” (Rm 14,8-9).

“Ngài đã chết vì mọi người, để ai sống thì không còn sống cho mình nữa, nhưng là cho Đấng đã chết và sống lại vì họ” (2 Cr 5,15).

Đức Chúa Cha đã dạy:

“Đây là Con Chí Ái của Ta, các ngươi hãy nghe Ngài” (Mt 17,5).

Hãy để Chúa Giêsu kéo dài cuộc đời Ngài trong con.

16. NGƯỜI KITÔ LÀ NGƯỜI THẾ NÀO?

Người Kitô là môn đệ Chúa, giữ các giới răn Chúa.
Nếu không thì như Chúa Giêsu đã nói rõ: "... không thể làm môn đệ Ta".
Người Kitô là người tìm thánh ý Chúa, tìm hạnh phúc cho anh em, tìm hạnh phúc cho anh em, tìm những hình thức mới của sự hiện diện của Hội Thánh trong thế giới hôm nay.
Người Kitô yêu mến thánh giá và vác thánh giá.
Người Kitô làm cho đời mình nên một Kinh Tin Kính sống, là người tiếp tục sứ mệnh của Chúa Giêsu, và hát vang niềm hy vọng giữa thử thách của trần gian.
Người Kitô là người thừa tự của Thiên Chúa, mặc dù những gian nan trong cuộc sống hiện nay.
Là người chấp nhận chịu thế gian chê ghét,
vì lòng kính mến Thiên Chúa.
Là người được Chúa Thánh Thần ngự trị soi sáng trong lòng.
Người Kitô phản ứng lại tội lỗi, lười biếng, tầm thường bất công:
là người luôn đổi mới,
là người thực hiện cuộc cách mạng của Đức Kitô,
là người nhận biết sự hư vô của mình,
là người cùng với Hội Thánh sống lại bị kịch thương khó Chúa Kitô .
Cùng với Mẹ Maria, giữa những tri trích, chống đối, đau khổ tan nát.
Tóm lại là người diễn tả lại cách trung thực nhất trong cuộc sống mình, cuộc đời của Chúa Kitô, khiến ai nhìn thấy, phải nói rằng: "Chúa Kitô là thế".

17. PHONG TRÀO KẾ HOẠCH NHỎ

Trong nhiều nước trên thế giới,
thiếu nhi có phong trào kế hoạch nhỏ.
Các em thu nhặt sắt vụn, giấy vụn, mảnh thủy tinh, v.v...
Và máy móc chế biến thành nguyên liệu giá trị.
Mặc dầu đã lớn tuổi,
phong trào kế hoạch nhỏ vẫn mời gọi con.
Mục đích còn rộng hơn nữa,
đó là mảnh vụn thời gian,
là quét nhà, lau bàn,
là tươi cười với mọi người,
là giúp người bạn cùng xí nghiệp một tay,
là giúp cụ già lên xe buýt,
là tiết kiệm điện nước,
là nhẹ nhàng tránh ồn ào...
với lò lửa tình thương, con sẽ biến nó thành một xã hội nhỏ vui tươi, đáng sống.

18. VỚI NHỮNG NGƯỜI ÍCH KỸ

Không có gặp gỡ, không có va chạm.
Người ích kỷ, chỉ muốn quơ góp, chôn chắt về cho mình. Họ thờ cái "tôi":
Tôi được vinh quang hơn, sung sướng hơn, giàu có hơn, mở rộng ảnh hưởng ra xa hơn.
Muốn được thế, phải bước lên trên người ta, xô lấn tới, đẩy lùi người ta.

Nếu con hay va chạm với anh em, đừng đổ lỗi cho họ, hãy thành thực xét mình.
Có phải vì con ích kỷ không?
Chỉ có nam châm mới hút, chứ hai cục sắt, hai cục đá, hai thanh gỗ, hễ gặp nhau, chỉ phát lửa!
Và nếu hai quả bom chạm nhau, thì tiếng nổ càng dư dội, sức tàn phá không lường được!

19. LÀM NHỮNG VIỆC TÂM THƯỜNG LÀ TINH THẦN KHÓ NGHÈO

Người giàu có hay xa xỉ, không nghĩ tới việc “thu lượm” các kẹo bánh và cá. Người nghèo biết tiết kiệm, biết giá trị “hạt thóc là hạt vàng”.
Họ biết “thu nhặt” không phải vì mình, mà để luôn sẵn sàng chia sẻ với anh em.
Con phải biết thu nhặt những việc tâm thường và thực hiện tốt nhất, với tất cả tình thương.
Vì người nghèo khó thiêng liêng, không dám để mất một mảnh vụn nào.
Chúa Giêsu là người nghèo, Ngài đã bảo: “Hãy thu nhặt lại”.

20. TUỔI TRẺ TÌM KIẾM GÌ?

Pier Giorgio Frassati là một thanh niên đẹp trai, con nhà giàu, cha là một đại sứ. Bao nhiêu cám dỗ của xã hội trường giả, bao nhiêu áp lực của gia đình thúc ép, níu kéo cậu.
Nhưng tuổi trẻ sôi sục trong tim, cậu muốn tìm kiếm Chúa Kitô cách quảng đại
Cậu không chấp nhận một cuộc sống đạo đức bị tụt hóa, tinh thần hy sinh bị giảm thiểu, lỗi làm việc tông đồ cách trường giả, vụ lợi.
Cậu rất sợ, vì đó là con đường thánh giá Chúa mời gọi cậu.
Cậu muốn dẫn thân vô điều kiện.
Xứng đáng một môn đệ đích thực của Chúa Kitô.
Một chiến sĩ hăng say lý tưởng tông đồ.
Pier GiorGio đã chọn một cuộc đời sinh viên trong sáng, theo lý tưởng bác ái phục vụ đến cùng.
Một cách tưởng tượng bất ngờ không ai bảo ai, bao nhiêu người bỗng nhiên quì gối thỉnh lạy.
Khi quan tài của Pier Giorgio đi qua,
cảm động quá! Tại sao thế?
Vì họ nhận ra thanh niên này đã tìm kiếm, và theo lý tưởng Chúa Kitô, đã lôi cuốn bao nhiêu người theo gương sáng của mình.
Cảm ơn Pier Giorgio Frassati, người bạn trẻ đã ảnh hưởng vào đời tôi, từ những năm non trẻ trên nhà trường.

21. SỨC MẠNH CỦA DẤU HIỆU LÀ KHÁC BIỆT

Dấu hiệu bắt người ta chú ý. Dấu hiệu rõ ràng, càng sáng càng nổi bật, thì sức mạnh của nó càng lớn.
Giữ đêm tối, dấu hiệu ngoài biển là vọng đăng, là đèn đỏ trên các tháp cao, các trụ đài phát sóng, là đèn xanh vàng đỏ trên các trụ đường giao thông, là tín hiệu radar trên không trung giữa các phi cơ.
Sức mạnh của dấu hiệu là sự khác biệt.

Khác biệt với màu sắc, các âm thanh xung quanh.
Nếu không khác biệt thì không thu hút sự chú ý được.
Nếu khác biệt không khác biệt, nếu con sợ khác biệt trần gian.
Mà trần gian quá vội vã, bận rộn.
Đang lúc ấy Chúa càng cần đến con, làm dấu hiệu để người ta thấy Cha của con trên trời.
Dấu hiệu là một chứng tá.
Nhưng thường dấu hiệu làm việc trong thinh lặng.
Miễn là phải “hiện diện”, trực tại chỗ, kiên trì và can đảm. Không bao giờ rời vị trí của mình.

22. THẾ GIAN CẦN DẤU HIỆU

Dấu hiệu rất quan trọng, trụ đường càng quan trọng thì dấu hiệu càng nhiều càng rõ.
Hãy thử cắt hết dấu hiệu trên các đường phố, xa lộ, trong giấy lát, bao nhiêu tai nạn khủng khiếp sẽ xảy ra.
Dù thinh lặng.
Dấu hiệu thay cho con người phải hiện diện.
Dấu hiệu có một ảnh hưởng vĩ đại, trong đời sống của xã hội, kinh tế.
Vì nó có thể thay đổi, chuyển hướng, cả một cuộc hành trình mỗi ngày của từng triệu người.
Thời đại nào cũng có những dấu hiệu, có sức thay đổi những lối sống, những tư tưởng xã hội.
Mỗi lần Chúa muốn gọi con, con cần can đảm để nên một dấu hiệu.
Mặc dù người đời có thể gây rắc rối cho con, thù ghét con.
Điều ấy không có gì lạ, vì dấu hiệu có thể bắt họ dừng lại, thậm chí đi lui, rẽ sang con đường mới.
Chuyển hướng, bỏ đường lối bất công, giả hình, họ theo xưa nay.
Gioan Tẩy giả đã là một dấu hiệu, đã cương quyết bảo Hêrôđê phải dừng lại, đổi hướng.
Gioan đã trả giá bằng mạng sống.

23. DẤU HIỆU ĐÍCH THỰC LÀ MỘT LỜI CHÚA

Qua mỗi thời đại,
Thiên Chúa đã cắm những dấu hiệu trên trần gian, để hướng dẫn cho nhân loại, đó là các thánh.
Họ là dấu hiệu
của trong sáng,
của khó nghèo,
của trung tín,
của dũng cảm,
của đức tin,
của tình thương, v.v...
Cuộc đời của mỗi vị thánh đều nêu cao một dấu hiệu, một lời Chúa.
Như Chúa Giêsu là lời của Đức Chúa Cha,
Uy nghiêm, dũng cảm, sắt đá, lãnh đạo,
Như Maisen, như Êlia,

Khả kính, khôn ngoan, mục vụ.
Như các thánh nữ tử đạo Xêxilìa, Anê, Lucia...
Mỗi người mỗi cách,
mỗi thời đại một dấu hiệu.
Các ngài vẫn la lên cho nhân loại:
“Có Thiên Chúa, Thiên Chúa là tình yêu,
Phúc Âm là đường về nước trời,
hãy ăn năn đền tội.
Hãy đổi mới đời sống”.

24. CON DÁM LÀM MỘT DẤU HIỆU KHÔNG?

Ai làm dấu hiệu?
Phải hi sinh, như cụ già Simêon nói về Chúa Giêsu: “Này đây con trẻ này, sẽ nên các dấu hiệu làm bia cho sự đối địch” (Lc 2,34).
Ai làm dấu hiệu,
Phải chung số phận với Mẹ Maria:
“Và với chính mình Bà, lưỡi gươm sẽ rẽ thấu tâm linh” (Lc 2,35).
Bởi vì dấu hiệu phải bền đỗ, vững cảm, chiếu sáng, tinh thức không sợ dư luận.
Dấu hiệu phải bám trụ, bất động tại chỗ.
Dấu hiệu phải đương đầu với phong ba, với đêm trường, với cám dỗ, với đe dọa.
Nếu Chúa chọn con làm dấu hiệu trong giai đoạn này. Con chấp nhận hay từ chối?
Maisen, Êlia đã muốn tháo lui,
nhưng ơn Chúa đã ở với họ.
Quyền lực vua chúa trần gian phải khuất phục.
Thánh Thần Chúa hành động trong họ.

25. AVE

Ave (kính chào)
là một lời chào hỏi đơn sơ, bình dân.
Nhưng kể từ khi thiên thần Gabriel đã nói lên, tiếng “Ave” đã trở thành thánh.
Vì nó được gắn liền với mầu nhiệm cứu chuộc cao cả.
Tiếng “Ave” gọi lên trong lòng Mẹ Maria bao nhiêu tâm tình thờ lạy, cảm tạ, mến yêu.
“Ave” phải là lời chào của tôi, vui tươi như Mẹ với mọi người.
“Ave” là tiếng loan báo ân sủng, sự hòa giải, đổi mới, phục sinh,
“Ave” là lời cầu chúc phúc lành của Thiên Chúa.
Một linh mục thánh thiện, đã để lại ấn tượng sâu xa trong đời con, vì lòng mến Mẹ Maria,
ngài đã trả lời “Ave” mỗi khi nghe tiếng gõ cửa.
Và trước khi tắt thở, ngài xin mọi người xung quanh giường, hát kinh Magnificat (linh hồn tôi ngợi khen Chúa).
Mỗi ngày ngài thưa “Ave” mấy lần?
Cứ thế mà tông cộng lại, trong 70 năm,
bao nhiêu lần tiếng “Ave” nở trên miệng Ngài!
Từ đáy lòng yêu mến,
Con muốn dâng lên một triều thiên,

Kết tinh bằng những tiếng “Ave”,
Tốt đẹp nhất của đời con.
Đề dôi lại tiếng “Ave” của Giuđa phản bội chào đề ra dấu hiệu nộp Chúa Giêsu (Ave, Rabbi),
Đôi lại tiếng “Ave” của quân lính Roma, chào đề nhạo báng Chúa Giêsu (Ave Rex Judeorum).

26. NGẠC NHIÊN

Sự dốt nát của tâm trí con,
Sự mù quáng của quả tim con,
Sẽ dành cho con bao nhiêu ngạc nhiên.
Chừng nào con mở mắt linh hồn mình ra thì đã quá muộn!
Như người giàu có trong Phúc Âm.
Lúc ấy con không ngờ rằng:
Người quèn thế bị hạ thấp, kẻ khiêm nhường được nâng lên cao.
Làm sự gì cho anh em hèn mọn nhất là làm cho chính Chúa.
Sự đau buồn trở nên vui mừng.
Sự chết đưa đến sự sống lại.
Người gieo trong nước mắt, gặt trong hân hoan.
Những ai có tinh thần nghèo khó,
Người phải đau khổ khóc lóc,
Người phải khốn khổ vì sự công chính, là hạnh phúc, hạnh phúc thật sự, vì “nước trời là của họ”,
Và ở đó Lazarô, người ăn xin bị nhà triệu phú xua đuổi, đang hạnh phúc trong lòng tổ phụ Abraham.
Ngạc nhiên biết chừng nào!
Nấc thang giá trị của trần gian bị đảo ngược hoàn toàn.

27. KHÁM PHÁ

Thuở khai sinh, người ta chỉ biết ăn hoa quả, rồi đến rau, củ...
Dần dần biết ăn thịt, cá sống, rồi biết nướng, nấu, sấy... Ngày nay con người biết làm đồ hộp,
Chế biến các loại thực phẩm, sử dụng phương pháp vì sinh vật...
Khám phá đại dương, là một kho khổng lồ, chứa đủ loại thực phẩm cho con người, đồng thời là Mẹ Maria, kho có nhiều khoáng sản rất quý.
Khám phá ra Nam Châu Cực, là một kho báu, dự trữ phong phú về sinh vật, thực phẩm, khoáng sản vô giá; là một bảo tàng lịch sử. Có thể nói con người biết lịch sử cấu tạo quả đất, thời tiết; khám phá mặt trăng, sao thổ, sao hỏa.
Trước đây con người cũng nhìn, cũng học, nhưng chưa thấy. Nay khoa học hiện đại, với phương tiện mới mãi mãi lời Chúa mặc khải.
Con sẽ không ngừng khám phá, những điều kì diệu, những giá trị cao cả, những tiềm năng vô song trong những cái tầm thường.

28. VÌ SAO NGẠC NHIÊN

Nhiều người ngạc nhiên vì họ có mắt mà không thấy, vì họ không nhìn nơi các thánh nhìn.

Các thánh nhìn với con mắt của Thiên Chúa,
các thánh đã đáng giá cuộc đời dưới ánh sáng Thiên Chúa.

Các thánh không ngạc nhiên,
vì họ đã sống trong thực tế, trong sự thật.

Tại sao nhiều người ngạc nhiên, ngỡ ngàng?

Vì họ chỉ đánh giá vật chất, khoái lạc và mục đích,
họ chủ trương mưu mô, thủ đoạn, xảo trá là phương tiện.

Họ đã nhìn xem hy sinh, khiêm tốn, nhẫn nại, phục vụ là đại đột.

Nhưng cuối cùng họ quá ngạc nhiên, vì “Thiên Chúa dùng kẻ yếu hèn để làm cho người quyền uy phải xấu hổ”.

Trong lịch sử, số người ngạc nhiên thế này không phải ít, lắm lúc là những người đã một thời vang bóng, thông thái, tài ba, đáng đồng dèp bậc.

Những hành khách sang trọng, trên chiếc tàu Titanic rẽ sóng trong chuyến đi đầu tiên, vượt đại dương từ Âu sang Mỹ đâm vào tảng băng khổng lồ, đang vật lộn với tử thần, sóng gió giá lạnh lúc ấy đã ngạc nhiên nghe tiếng kèn của băng nhạc Titanic đang chìm dần, vang lên oai hùng cảm động:

“Je crois en Toi, Mon Dieu, Je crois en Toi!”

Lạy Chúa, con tin Chúa, con tin Chúa!

29. VIỆC TÂM THƯỜNG TRONG PHÚC ÂM

Chúa Giêsu dạy con sống thực tế, đánh giá những việc tầm thường dưới con mắt Chúa: thu nhặt những vụn bánh và cá, đi đánh cá, làm bếp, mua dầu thắp, viếng thăm người bị bỏ rơi, ốm bệnh, chia sẻ cơm áo, yêu thương, tha thứ làm người làm khôn mình... toàn là những việc tầm thường!

Đời ai cũng gặp, ngày nào cũng làm, nhưng hậu quả lớn, vì nó có khả năng mang lại sự sống, hạnh phúc cho một đời người, hoặc gây đổ vỡ cho một gia đình, xây dựng tương lai cho một xã hội mới.

Vì đó là chứng tá của tình yêu, là làm cho Chúa, là giá trị để mở cửa thiên đàng.

Ai dám bảo thế?

Chính Chúa Giêsu đã nói:

“Ai trung tín trong việc nhỏ, cũng sẽ trung tín trong việc lớn” (Lc 16,10).

Những công việc tầm thường từng giây phút.

Nếu tất cả mọi người làm việc tầm thường với quả tim Chúa Giêsu,

Cuộc cách mạng tình thương sẽ thương sẽ thực hiện.

Thành công ở trong tầm tay của chúng ta.

Con sẽ ngạc nhiên sung sướng lúc nghe Chúa Giêsu nói:

“Hỡi tôi tớ trung tín và khôn ngoan!

Vì con trung tín trong việc nhỏ

Hãy vào mà hưởng sự vui mừng của Chúa con” (Mt 25,21.23)

30. SỰ HIỆP THÔNG LÀ MỘT CHIẾN THẮNG CỦA RỪNG GIÂY PHÚT

Tình thương đưa đến sự hiệp thông với nhau.
Trong sự hiệp thông con người cùng nhịp bước với anh em,
Vì hiệp thông không phải là hạnh phúc thụ động,
hiệp thông gìn giữ tình huynh đệ,
tự bản chất nó, tình thương tỏa lan ra,
Tình thương hay lây sang người khác, đưa mọi người đến hiệp thông.
Con phải tạc dạ rằng: hiệp thông là một chiến thắng từng giây phút.
Sơ hở trong chốc lát có thể làm tan vỡ hiệp thông:
Vì trong tư tưởng thiếu bác ái, bảo thủ ý kiến,
vì con phải bám víu vào một tình cảm, một khuynh hướng bất chính, một tham vọng, một vụ lợi.
Xin Chúa cho con năng xét mình:
“Ai là trung tâm của đời tôi?”
“Tôi hay Chúa?”
Nếu Chúa là trung tâm,
Ngài sẽ qui tụ mọi người hiệp thông.
Nếu thấy thiên hạ quanh con dần dần rút lui tảng mát, ấy là dấu con đang tự đặt mình làm trung tâm.

31. KINH TOÀN THIÊU

Lạy Cha toàn ái, toàn năng,
Là nguồn hy vọng vui mừng của con.
1. "Của Cha là của con (Lc 15,3).
Hãy xin, sẽ được" (Mt 7,7).
Lạy Cha, con tin vững vàng,
Cha thương lo lắng muôn vàng lần hơn,
Các con dù có yêu thương,
Săn sóc chu đáo đâu bằng chính Cha
Ôi tình phụ tử bao la!
Của Cha tất cả là của con.
Cha khuyên cầu nguyện thật lòng.
Nếu con tâm sự, Cha con thâm tình.

2. "Tất cả là ân sủng"
Cha các con biết các con cần gì! (Mt 6,8).
Lạy Cha, con tin vững vàng,
Cha đã sắp đặt đàng hoàng từ xưa.
Đời con, Cha mãi dẫn đưa,
Cha theo từng bước, con vừa an tâm.
Lạy thờ thiên ý thâm trầm,
Con xin phó thác hoàn toàn tay Cha,
Mọi điều xảy ra,
Con là con cái, tin là hồng ân

3. "Chúa giúp sức, con làm được tất cả" (Pl 4,13)

"Nên lời ngợi khen Chúa" (Ep 1,6).
Lạy Cha, con tin vững vàng.
Không gì vượt Đấng Toàn Năng quan phòng.
Tình Cha nhân ái vô cùng,
Con xin nhận cả với lòng sướng vui.
Ngợi khen cảm tạ muôn đời,
Hiệp cùng Mẹ thánh hóa lời muôn dân,
Giuse cùng các Thánh Thần,
Hát vinh danh Chúa, không ngừng: Amen.
(Khải Huyền)

4. "Chỉ vinh danh Cha" (1 Cr 10,31),
"Xin vâng ý Cha" (Mt 6,10)
Lạy Cha, con tin vững vàng.
Xin Cha đừng ngại, cứ làm nơi con,
Nơi người yêu quý thiết thân,
Sự gì vinh hiển Cha hơn, cứ làm.
Chỉ xin Cha được vinh quang
Là con thỏa mãn, ngập tràn hạnh phúc.
Đó là nguyện vọng lớn nhất,
Nhu cầu tuyệt đối thao thức tâm hồn.

5. Tất cả vì sứ mạng ngập tràn yêu thương.
Lạy Cha, con tin vững vàng.
Cha trao sứ mạng ngập tràn yêu thương.
Cha đang chuẩn bị dọn đường,
Con đang thanh luyện, con hằng quyết tâm.
Quyết nên hi lễ âm thầm,
Quyết nên khí cụ Cha cầm trong tay
Hy sinh rướn máu từng giây,
Vì yêu Hội Thánh, con đây "sẵn sàng!"

6. "Thầy khát khao ăn lễ Vượt Qua với các con" (Lc 22,15)
"Đã hoàn tất" (Ga 19,30)
Lạy Cha yêu quý vô ngần
Hiệp cùng thánh lễ con hằng dâng lễ.
Giờ đây quì gối một mình,
Thưa Cha một tiếng tận tình "hy sinh".
Hy sinh chấp nhận nhục vinh
Hy sinh vui vẻ, hy sinh vẹn toàn,
Thủy chung giao ước trọn đoàn,
Hát vang hy vọng muôn vàng yêu thương.

32. Đấng Cứu Chuộc

Đức Gioan Phaolô 2 đã sử dụng danh từ "Redemptor" (Đấng Cứu Chuộc), để khởi đầu nhiều văn kiện quan trọng của triều đại Giáo hoàng đời ngài.

Redempto Homimis: Đấng Cứu Chuộc.

Redemptonis Custos: Đấng bảo vệ Chúa Cứu Thế. (Thánh Giuse).

Redemptionis: Sứ mạng Chúa Cứu Thế.

Đâu phải tình cờ!

Đây là một xác tín, là cái nhìn sâu xa, nội tâm của Đức Gioan Phaolô 2:

Sự hiện diện của Chúa Cứu Thế đã thay đổi cả quả đất này, cả lịch sử nhân loại,

Phẩm giá của con người đã được làm lại một cách kỳ diệu hơn, cùng với những đòi hỏi của thiên chức "con của Chúa".

33. LÀM THẾ NÀO ĐỂ NÊN TRONG SẠCH TRƯỚC MẶT CHÚA?

Tôn giáo nào cũng có một số nghi thức.

Ai muốn trong sạch phải rửa.

Dân Do Thái được rửa sạch nhờ máu con chiên, nhờ rửa dưới sông Giođan.

Không phải rửa là sạch,

phải có thái độ rõ rệt từ bên trong.

Người Do Thái chưa bao giờ nghe điều này,

họ lấy làm lại, xúc phạm.

Chúa Giêsu nói rõ ràng:

"Không phải những gì từ bên ngoài vào làm con người ra như bản

Nhưng những gì từ trong con người phát ra mới làm dơ bản" (Mt 15,11).

Chúa Giêsu còn dạy cụ thể hơn nữa"

"Cách làm cho đĩa sạch sẽ, là lấy thức ăn đựng trong đó mà các người nghèo khó" (Lc 11,37-41).

Những lời đơn sơ này chúa đựng đòi hỏi rất lạ thường:

"Ai chia sẻ của cải của mình cho người nghèo khó là sự được rửa sạch".

Nếu con còn dơ bản,

không phải vì thiếu một nghi thức bên ngoài, hình bóng của dị đoan.

Nhưng chính vì con thiếu công bình,

thiếu yêu thương đối với người khác.

Sự dơ bản ấy từ quả tim con phát ra,

chỉ một nghi thức bên ngoài không thể thanh tẩy được. Xin mẹ cho con biết thực hành:

Sự trong sạch thực sự là:

"Biết chi sẻ, biết trao tặng" cho người anh em.

Phải chăng con là nạn nhân của "nghi thức", là đồ đệ của "biệt phái".

Con còn xem thường điều quan trọng là nội tâm.

Con làm như chỉ cần một nghi thức nào đó đủ che mắt Chúa được!

34. Ý NGHĨA CỦA SỰ THANH TẨY

Nếu có sự thanh tẩy bên ngoài, thì con là môn đệ của "biệt phái", chỉ vụ hình thức, tục lệ.

Đối với người môn đệ đích thực của Chúa Giêsu,

Thanh tẩy có nghĩa là biến đổi.

Biến đổi cuộc sống con thành của lễ dâng lên Chúa,

Một món quà quý tặng anh em con.
Thanh tẩy bao hàm một ý nghĩa thâm sâu hơn, nội tâm hơn,
Đó là biến một tình trạng, một thái độ cũ, để tiến đến một lập trường mới, một hướng đi mới.
Thanh tẩy thực sự là một đòi hỏi, một hy sinh,
không đơn giản như lấy nước rửa tay,
Có ích gì nếu bên ngoài con tắm rửa , mà bên trong không biến đổi.
Con vẫn giữ lòng vẫn đục như trước.
Vì nước chỉ rửa con sạch bên ngoài.
Chỉ có tình thương mới rửa sạch lòng con.
Mới đổi sạch những hoen ố trong linh hồn con.
Thiếu tình thương, ý chí của con vẫn còn dơ bẩn bởi kiêu gạo, ích kỷ, tự ái, thù hiềm, tham lam.
Nước làm sao tẩy được những loại dơ bẩn này?
Lắm lúc còn nguy hiểm hơn.
Vì nó là tính xấu, được giấu giếm, nguy trang dưới lớp áo nghi thức, đạo đức trọn lành bên ngoài.
Nó mê hoặc nhiều người, kể cả chính bản thân con, vào con đường lầm lạc lúc nào không hay, vì con cứ lầm tưởng mình là trong sạch!

35. NHÌN NGƯỜI ANH EM VỚI CON MẮT CỦA CHÚA

Con chưa nên thánh, vì cái nhìn của con khác xa cái nhìn của Chúa.
Đối với một người tội lỗi, chưa hòa giải với Chúa, Chúa vẫn yêu thương, vẫn kêu gọi họ ăn năn hối cải.
Đối với một người hối cải, trở về nhà Cha, Chúa xem như người đó hoàn toàn đổi mới, như không có sự gì đáng tiếc xảy ra cả.
Đối với người đã hoán cải đang sống trong sự bình an của Chúa, thì Chúa không nhớ gì cả.
Chúa đã xóa sạch nhờ máu thánh Ngài, không có sự gì của quá khứ còn tồn tại nữa, chỉ còn hiệp nhất, quý trọng và tín nhiệm.
Chúa dạy con:
Bỏ quên quá khứ của người anh em con.
Nếu con cứ bám víu vào quá khứ của người anh em, thì ai sai lầm?
Chính con sai lầm, vì con không chịu tha cho họ.
Con muốn thành người "sưu tầm lý lịch của người anh em". Vì thái độ đó mà sự hiệp nhất của chúng con dần dần tan vỡ.
Chúa muốn mở cửa cho họ mà con quyết đóng lại,
Chúa muốn tha thứ mà con quyết lên án.
Cái nhìn của Chúa khác xa cái nhìn của con biết chừng nào!
"Hãy vui mừng vì em con đã chết mà nay sống lại" (Lc 15,32).
Không bao giờ con suy cạm những lời này!
Con chỉ biết quì gối thờ lạy cảm tạ tình thương Chúa.
Lạy Cha! Con không đáng làm con Cha,
vì cái nhìn của con khác xa cái nhìn của Cha quá

36. LÀM THẾ NÀO ĐỂ TRỞ NÊN MỘT ĐỘNG TÁC LIÊN TỤC CỦA TÌNH YÊU

Con muốn mến Chúa thật nhiều,
Không phải trong tâm tình mà cả trong hành động.
Không phải thỉnh thoảng mà phải liên tục.
Thoạt đầu con nghĩ rằng khó, nhưng dần dần con khám phá ra rằng: không phải phức tạp lắm.
Chỉ cần đưa tất cả quan hệ của con về con với người khác, lên phạm vi siêu nhiên.
Tất cả mọi người, từ quốc trưởng đến nhân dân.
Ngày ngày ai cũng có công việc,
Công việc nào cũng có quan hệ đến người khác.
Hoặc làm cho người ta vui vẻ phấn khởi,
hoặc mất lòng, tức bực, buồn phiền,
Từng tiếng nói, từng cử chỉ, từng liếc mắt, từng lời chào hỏi đều có ý nghĩa của nó.
Nó không còn là một danh từ riêng rẽ trong từ điển nữa.
Nó xuất phát từ quả tim một người,
với âm điệu riêng của cá nhân ấy,
nó đi vào tim óc của một người khác.
Hành động vẫn là một, nhưng ý tứ biến đổi tất cả.
Thanh luyện ý tứ cho trong sáng, nâng cao ý tứ liên li.
Làm sao biến đổi ý tứ được.
Chúa Giêsu đã mặc khải công thức:
"Đó là làm cho chính mình Ta" (Mt 40,45).
Dĩ nhiên, nếu con làm cho người lạ thì khác, mà cho người thân, người yêu thì hoàn toàn khác. Nếu con làm cho Chúa thì khác hẳn, vì con yêu mến Chúa nhất.
Một công thức để thực hiện,
công thức Chúa Giêsu mặc khải
"Người ta = Chúa Giêsu".
Áp dụng vào đời con,
con sẽ là liên li là một động tác của tình yêu.

37. CHÚNG TA ĐÃ COI THƯỜNG PHƯƠNG THẾ MÃNH LIỆT NHẤT ĐỂ LÀM CHỨNG CHO CHÚA

Thông thường con tìm phương thế khác, các phương tiện ấy cần thiết với khoa học kỹ thuật hiện đại, chẳng hạn: cơ sở vật chất, dụng cụ truyền thanh, truyền hình, những cuộc hành trình, sách báo...
Tuy nhiên nó rất tốn kém, và không phải lúc nào con cũng kiếm ra. Nhưng con cho rằng, không có nó, chẳng làm gì được, chính vì thế con đã coi thường.
Cái phương thế mãnh liệt nhất, nổi bật nhất hơn cả đó là thương.
Tại sao con sao con như vậy?
Vì Chúa Giêsu đã chủ trương:
"Người ta sẽ lấy dấu hiệu này để biết các môn đệ Thầy, đó là các con yêu thương nhau" (Ga 13,35).
Hơn thế nữa, đó là di chúc của Chúa Giêsu:
"Đây là lề luật của riêng Thầy! Các con hãy yêu thương nhau" (Ga 15,12).

Thế gian có thể có phương thế tinh vi hơn con.

Nhưng chỉ làm chứng cho tiền tài, thú vui, không làm chứng cho Chúa được.

Vì không có tình thương.

Từ đây xin Chúa giúp con đưa tình thương đến khắp nơi: Trường học, bệnh viện, chợ búa, rạp hát, phim báo, truyền hình, vì đây là điều kiện không thể thiếu được.

Chúa muốn con sử dụng phương thế của Chúa.

Nếu không, Chúa đã chỉ cho con phương thế khác.

38. ÓC BÈ PHÁI LÀ MỘT NGUY CƠ CHO HỘI THÁNH

Trong Hội Thánh, óc bè phái là một phương thức chắc chắn nhất để giới hạn ảnh hưởng của Phúc Âm.

Thánh Phaolô đã nói trong thư gửi Titô:

"Cộng đoàn Kitô là một môi trường, là một môi trường, là một nơi nhà chung, ở đó mỗi người có thể tìm thấy cho mình một chỗ đứng .

Ở đó mỗi người sẽ chung sức đấu tranh để nhân loại được hợp nhất.

Ở đó không có những những ủy ban riêng biệt, không phải chia giai cấp, không mưu đồ cấu tạo những cộng đoàn đồng nhất nhưng lại khép kín, không mưu đồ cấu tạo những cộng đoàn đồng nhất nhưng lại khép kín, không có chỗ cho người không thuộc "phe ta" (Tt 2,1-14).

Xin Chúa cho con thành thực với chính mình con, kéo con sống đạo đức theo lối "đạo đức trá hình", theo "óc biệt phái", xây dựng những "pháo đài", những "lô cốt" kiên cố chỉ dung nạp những ai là đồ đệ của con,

Và làm cho bao tâm hồn, bao khả năng trong Hội Thánh phải héo khô, cần cỗi, nghèo nàn, thất vọng.

Bởi con độc ác, không cho họ một chỗ đứng nào trong Hội Thánh, chỉ vì một tội là không theo "đàng nhân đức" của con, không phải đồng hương... đồng khí, không họ hàng linh tông, không thuộc "cách ăn nhậu" với con.

39. NHỮNG HIỆP SĨ CỦA NGÀY HÔM NAY

Thời trung cổ, các hiệp sĩ bênh vực các kẻ góa bụa, mồ côi, các hiệp sĩ bảo vệ danh dự, bảo vệ quê hương, họ mộ quân đi phương xa để giải phóng mồ thánh Chúa.

Ngày hôm nay, các hiệp sĩ chiến đấu để tiêu diệt bệnh tật, đói rách, cùng khổ, mù chữ, thất nghiệp.

Họ chiến đấu vì hòa bình, họ chấp nhận mọi hy sinh, để xây dựng một hệ thống kinh tế mới, một nền hòa bình trường cửu.

Họ tận tụy với công việc khoa học để phục vụ con người.

Nhất là các hiệp sĩ hôm nay nỗ lực giải phóng mồ thánh Chúa trong các linh hồn.

Họ là hiệp sĩ của tình thương, họ không để phục vụ những ai cần đến họ, những ai bị bỏ rơi, tàn tật, nghèo đói thực sự, khao khát tình thương.

Số hiệp sĩ này hiếm hơn,

Có người mang y phục, danh vị hiệp sĩ, mà có một tâm lòng hiệp sĩ.

Có người rất tâm thường mà có một tấm lòng hiệp sĩ, mà lòng chưa hiệp sĩ.

Những hiệp sĩ thâm lặng mà rất tích cực.

Không cần có tài, có tiền, con vẫn được gọi vào hạng hiệp sĩ xứng đáng này.

40. CON LÀ NGƯỜI MANG LỬA ĐỂ ĐÓT CHÁY

Chúa Giêsu tự xưng mình là người mang lửa đến trần gian.
Tiếp tục sứ mạng của Chúa Giêsu,
con cũng là người mang lửa, Chúa Giêsu đã trao bó đuốc qua tay con.
Con muốn chạy thật nhanh, chạy khắp trần gian, chuyển lửa đến tay nhiều người, như người mang lửa từ núi Olympe
Lửa con mang là tình thương, là nhiệt tâm, là sức mạnh của Thiên Chúa, nhằm đốt cháy, thiêu hủy những gì còn dơ bẩn và tạo dựng, đổi mới.
Con là ngọn lửa bùng cháy hay giá lạnh?
Con có phải là một cái lò đẹp mà không có lửa?
Vô ích!
Những lúc gian truân, con có lo lắng cất giấu ngọn lửa dưới giếng như dân Do Thái lúc lra đày, để khi thời gian Chúa đến, nó lại bùng cháy lên?
Muốn nguôi ngọn lửa ấy, con phải lấy dầu của sự cầu nguyện hằng ngày, mà đổ vào những tâm hồn cầu nguyện.
Trang bị cho các bó đuốc sẵn sàng.
Để Chúa Thánh Thần đốt cháy bùng sáng lên, đuổi xa đêm tối tăm, và "canh tân bôi mặt trái đất".

41. CHỈ TRÍCH, THAN VẤN LÀ VÔ ÍCH

Chỉ trích dễ, ai cũng làm được,
Nhìn khuyết điểm của người khác mà bi quan cũng dễ,
Vi ai trong chúng ta lại không có khuyết điểm?
Trước hết là bản thân con, không có luật trừ.
Ngay cả thánh cũng phải luyện tập suốt đời, để nên trọn lành "như Cha chúng ta trên trời".
Khi ngồi đếm khuyết điểm của người khác, con tiêu cực, kiêu căng, ghen ghét và mất thời giờ.
Đếm khuyết điểm của người khác là bám víu vào quá khứ, là nhìn đắm đắm vào tật xấu của họ, hầu như không có gì tốt cả?
Nhưng cuộc đời con đâu phải là trạng thái tĩnh!
Nó luôn biến động, luôn luôn thay đổi, nên con phải nhìn vào hiện tại, vào tương lai.
Người tội lỗi có một quá khứ nặng nề, nhưng có thể nên thánh hôm nay, nhất là ngày mai, và có thể tiến nhanh hơn con.
Nếu con mất giờ, mất sức, ngồi khóc than, chỉ trích, chắc chắn trong lúc ấy, có những người ở sau con, mỗi ngày tuấn tự tiến lên trước con.

42. ĐỪNG ĐỂ MÌNH BỊ GIAM Hãm BỞI TẬP QUÁN, CƠ CẤU, TƯ TƯỞNG LỖI THƯỜNG

Để bảo vệ tư tưởng của mình, chủ nghĩa của mình, người ta dựng lên những hàng rào kẽm gai, hàng rào điện tử, những bức tường bê-tông.. những chướng ngại vật ấy lớn lao và kiên cố thật, tuy nhiên vẫn có người liều mạng qua được, và đến lúc nó sụp đổ.

Nhưng những cơ cấu, những tư tưởng, những tập quán thâm căn cố đế trong con, là những trở ngại tai hại hơn cả.

Nó kìm hãm con từ bên trong.

Muốn được tự do, phải cách mạng cuộc đời.

Dĩ nhiên muốn cách mạng đòi hỏi con phải hy sinh nhiều chuyện...

Hy sinh cả những gì con gắn bó nhất.

Có cách mạng mới giải phóng tâm hồn con được.

Con phải suy nghĩ kỹ càng sâu sắc, đến tận các chi tiết, để tránh khuyết điểm, tránh bất ngờ và ý thức sự lựa chọn của con.

Con phải hy sinh cách khôn ngoan và can đảm mà không hối tiếc, vì cuộc cách mạng để giải thoát con.

Chúa Giêsu đã hy sinh biết ngàn nào... hy sinh tình cảm gia đình họ hàng, chấp nhận hiểu lầm, bị xem là điên khùng, thậm chí theo cái nhìn của trần gian, Ngài thất bại nặng nề trên thánh giá.

Nhưng Chúa Giêsu không đến để xóa bỏ lề luật, mà để làm cho lề luật nên trọn trong tinh thần Phúc Âm.

Đạo lý của Ngài là kho tàng mặc khải, là một cuộc sống cách mạng vĩ đại nhất.

Ngài để lại cho con giao ước mới viết bằng máu Ngài. Con muốn cách mạng, đời con cũng phải viết bằng máu của Ngài.

43. KHÔNG BAO GIỜ CHÚA BỎ MẶC CON VỚI NHỮNG GIỚI HẠN CỦA CON

Chúa nhân từ vô cùng, Chúa hiểu lòng con, và sự yếu hèn của con, nên Chúa không bỏ con.

Chúa công bình vô cùng, nên Ngài không đòi hỏi sự gì vượt quá sức con.

Con vô cùng sung sướng khi suy ngẫm Chúa công minh vô cùng và giao phó tất cả, tất cả trong tay Chúa.

Kinh nghiệm đã cho con thấy,

những lúc đường con đi gặp khó khăn muôn vàn,

Đêm tối, thử thách hầu như không có lối thoát,

Chúa không bỏ con, vì Chúa công minh vô cùng.

Lúc con hầu như sắp ngã quỵ dưới sức mạnh của sự dữ.

Chúa vẫn không bỏ con,

Ngài ở gần con hơn bao giờ cả.

Lúc con muốn thất vọng, buồn xuôi,

vì trong ngoài gặp bao nhiêu trở ngại như vũ bão, để xuyên tạc thiện chí của con, hoạt động của con, Chúa vẫn không bỏ con

Vì chính những lúc ấy, Chúa Thánh Thần dạy dỗ con phải làm gì, phải nói gì.

Chúa Thánh Thần tiếp đổ hy vọng vào tim con đang héo hắt.

Ngài bảo đảm cho rằng"

"Không bao giờ Chúa bỏ mặc con với giới của con" (Lc 12,11-12).

Vì nếu làm như thế thì Chúa không còn là Chúa nữa.

44. TỘI THỜ TÀ THẦN CỦA THỜI ĐẠI TA

Thời đại này, xã hội lãnh đạm với tôn giáo,
Nếu chưa phải là đối nghịch, áp bức tôn giáo.
Nhưng thay vào đó họ của cái vật chất.
Đêm ngày chỉ biết sung sướng hưởng thụ, ngật ngập, xa hoa và phóng túng.
Của cái Chúa ban là phương tiện để con cái Chúa hạnh phúc ở đời này, phục vụ anh em.
Nhưng nhiều người đã cho của cái vật chất một giá trị tuyệt đối, tất cả khôn ngoan, tâm trí đều dồn vào đó.
Của cái vật chất đã nên thần tượng của họ.
Đó là thân điều khiển cuộc đời của họ.
Nhưng Chúa Giêsu nói với họ: "Đồ đại dột, chính hôm nay Ta sẽ đòi linh hồn ngươi" (Lc 12,20).
Khốn cho những ai thờ tà thần của thời đại.
Không phải Chúa Giêsu muốn nhắm những người buôn bán, tán tâm lương tâm, say mê tiền bạc, tửu sắc.
Mà Chúa Giêsu muốn nói lại với chúng ta tất cả, cách riêng với hạng người tận hiến mình cho Chúa.
Khi một cá nhân, một cộng đoàn, không ai nói ai, nhưng cứ lấy tiền làm trọng, làm tiêu chuẩn cho bản thân, cho cộng đoàn; xây dựng nhà thờ lớn lao, bày vẽ sắm sửa tiện nghi, xa xỉ, tranh đua nhau không phải để làm tôn Chúa.
Nhưng là để quan hệ với hạng người giàu sang, có quyền thế và họ an tâm hưởng thụ.
Nhưng Chúa nhắc nhở họ:
"Đồ đại dột, chính hôm nay Ta sẽ đòi linh hồn ngươi" (Lc 12,20).

45. CHÚA CÓ CẤM TA SỬ DỤNG CỦA CÁI KHÔNG?

Chúa không bao giờ cấm ta sử dụng của cái, Chúa dựng nên mọi sự cho con người sử dụng và ngợi khen tạo hóa.
Tại sao kẻ có tội sử dụng được mà con cái Chúa không được sử dụng?
Chúa muốn dạy con: hạnh phúc là mạng sống con người không thể dùng của cái mà mua bán được.
Trọng tâm của sứ điệp Chúa Giêsu mang đến, là giá trị của nước trời.
Đó là của cái cao quý nhất của con người.
Chúa dạy con hai cách đánh giá về của cái:
Nếu con đóng cửa lòng con,
Của cái sẽ biến con thành một bộ phận trong bộ máy phức tạp của thế giới, và Chúa cũng nhắc lại với con:
"Đồ đại dột, chính hôm nay Ta sẽ đòi linh hồn ngươi" (Lc 12,20).
"Vì ngươi tưởng mình giàu có, không thiếu gì trên trần gian.
Kỳ thực ngươi nghèo khó, rách rưới, trống rỗng trước mặt Ta".
Ngược lại, nếu lòng con mở rộng đón nhận Phúc Âm.
Đời con đầy tình thương, đầy hy vọng vào nước Chúa,
Nếu con quảng đại với anh em, thì con có sung túc trước mắt Chúa.
Của cái đang chiếm địa vị nào trong đời sống con?
Tuyệt đối? Trung bình? Hay thấp nhất?
Nó là chủ nhân hay là đầy tớ của con?
Trước mắt Chúa con đầy tràn hay trống rỗng?

46. SỐNG VỚI CHÚA GIÊSU CÓ DỄ KHÔNG

(Lc 2,41-50)

Mới nghe, con nghĩ rằng sống với Chúa Giêsu tốt quá,
Ngài hiền lành và khiêm nhường, Ngài đầy lòng thương xót.
Kinh nghiệm của Mẹ Maria, Thánh Giuse, các thánh tông đồ...
Chúa Giêsu là Đấng Chí Thánh đầy tràn các nhân đức...
Nhưng trong thực tế, nếu sống với các thánh không phải luôn luôn là dễ, thì sống với
Chúa Giêsu nhiều lúc khó hiểu, theo sức trí khôn loài người.
Vì đây là cả sự đổ vỡ, mà ý nghĩa căn bản của sự rạn nứt ấy, nằm trong khía cạnh Kitô
học.
Sự hiện diện của Thiên Chúa trong Đức Giêsu, vượt trên sự hiểu biết của con người.
Mẹ Maria và Thánh Giuse có những lúc cảm thấy mình bị vượt hẳn, mình không hiểu gì
cả.
Tại sao con mình còn có một người Cha trên trời nữa!
Và con mình theo tiếng gọi tiếng gọi của Cha?
Tại sao đền thờ là nhà của con mình?
Tại sao Chúa Giêsu vượt trên ranh giới của gia đình,
Tại sao con mình đến từ nơi sâu thẳm của mâu nhiệm Thiên Chúa.
Tại sao con mình là Thiên Chúa nghèo khó, mà phải lao động, phải chịu chết?
Và chính mình cũng phải chung số phận khổ khổ ấy?
Lạy Chúa, Chúa tốt lành, khiêm nhường, thánh thiện tha thứ mà con thì xấu xa, kiêu căng
tội lỗi, thù ghét. Chỉ khi nào con sám hối, sửa mình, con mới cảm thấy sống với Chúa là
thiên đàng.

47. THỜI GIAN CÔ ĐỌNG

Con nghĩ rằng cách chủ quan và khách quan, tùy những lúc khác nhau trong đời người,
thời gian có tỉ trọng khác nhau:
Giờ phút hạnh phúc, người ta muốn giữ mãi hạnh phúc đừng trôi qua.
Trong giờ hấp hối, những người thân yêu muốn giữ mãi hạnh phúc đừng trôi qua.
Giờ phút đau khổ, xem như thời gian dừng lại nặng nề không muốn qua đi.
Giờ phút yêu thương, ấm áp, vui vẻ, sung sướng, sẵn sàng, chấp nhận mọi cách nhiệt
tình.
Lạy Cha, con muốn sống mỗi giây phút đang trôi qua,
làm cho nó đầy lòng mến, có một tỉ trọng tối đa,
như các thánh trên trời sống trong sự vĩnh cửu,
mỗi giây phút của họ đầy tràn lòng mến,
như vĩnh cửu là hạnh phúc không lười nào để diễn tả được.
Con cần biến đổi tỉ trọng của thời gian trong đời con tốt lên mãi.
Không phải chiều dài của thời gian là quan trọng,
Nhưng Chúa sẽ phán xét về tỉ trọng của thời gian con sống.
Chúa không hỏi con sống bao nhiêu năm,
Nhưng Chúa sẽ xét những ngày con sống có tràn đầy lòng mến không.

48. HÃY Ở LẠI TRONG THẦY

Chỉ trong 15 chương của Phúc Âm thánh Gioan, con gặp 16 lần tiếng "Manere" (hãy ở):
"Hãy ở trong Thầy!" "Hãy ở trong tình thương của Thầy!"

Điều ấy có nghĩa là Chúa Giêsu muốn nhấn mạnh, tha thiết.

Đó là một tâm tình thâm sâu, một ước muốn khẩn trương, một điều quan trọng bậc nhất, một điểm chủ yếu trong di chúc của Chúa Giêsu muốn ghi tạc trong lòng các môn đệ.

Thời đại của Chúa Giêsu cũng như ngày nay, con người bị cuốn hút bởi những gì ngũ quan cảm nhận từ bên ngoài, và bỏ quên những kho tàng ở nội tâm.

"Hãy ở trong Thầy", là lời đơn sơ bình dân, nói lên ước muốn kết hợp với nhau trong tình yêu.

"Hãy ở trong Thầy" là một điều vượt trí loài người. Hai người có thể gần nhau mà không thể ở trong nhau được.

"Hãy ở trong Thầy" là một sự hiệp thông liên tục, có thể so sánh cách nào đó với sự hiệp thông lúc rước Thánh Thể.

Một ngày con không thể chịu lễ nhiều lễ nhiều lần, nhưng có thể "ở trong Thầy" liên li.

Chúa Giêsu ở trong con và con ở trong Chúa Giêsu,

"Ở trong Thầy" không phải là nghỉ ngơi, tiêu cực, nhưng là một hoạt động mới, hoạt động của tình yêu Thiên Chúa.

"Ai ở trong Thầy và Thầy ở trong người đó... sẽ sinh nhiều hoa trái" (Ga 15,5).

Lạy Chúa Giêsu con muốn ở trong Chúa, Chúa với con là một, một ý, một lòng, một cố gắng, một tình yêu.

Không còn phân biệt của Chúa, của con.

Như thánh Phaolô:

"Tôi sống nhưng không phải là tôi sống, nhưng chính Chúa Giêsu sống trong tôi" (Gl 2,10).

49. KẾT HỢP LOAN BÁO TIN MỪNG VỚI THINH LẶNG

Chúa vừa gọi con đi loan báo tin mừng,

Vừa gọi con vào nơi thanh vắng thính lặng cầu nguyện.

Làm thế nào kết hợp hai phận sự này?

Mới nghe, xem ra mâu thuẫn.

Người loan báo tin mừng phải rao giảng.

Đồng thời phải là một người cầu nguyện, một nhà thần bí.

Con phải rao giảng với tất cả khả năng của con.

Thánh Phaolô đã nói: "Khốn cho tôi, nếu tôi không loan báo tin mừng" (1 Cr 9,16).

Nhưng chính lúc rao giảng,

Con phải liên tục giữ thính lặng bên trong.

Con phải để cho Chúa Thánh Thần nói với con,

và nói qua miệng lưỡi con

Thính lặng không phải là tiêu cực,

nhưng để thời gian cầu nguyện, để chuẩn bị,

để suy nghĩ, để chín mùi,

để có năng lực mà loan báo tin mừng,

Nhiều lúc con loan báo tin mừng,

mà chẳng thấy một ai trở lại,
vì không phải Chúa Thánh Thần nói.
Trong 12 năm, Phanxicoo Xaviê đã vượt núi băng ngàn 80,000 cây số để truyền đạo,
Thời ấy không có xe hơi, tàu bay,
nhưng ban đêm ngài thình lặng cầu nguyện trước Minh Thánh Chúa.

50. HAI ĐIỀU KIỆN ĐỂ BỎ MÌNH THỰC SỰ

(Lc 14, 26-33)

Chúa Giêsu đòi hỏi những ai muốn theo Ngài, làm môn đệ của Ngài.

Phải bỏ tình yêu gia đình,
phải từ bỏ quyền làm chủ tiền bạc.

Luật buộc người theo Chúa là:

"Hãy vác thánh giá..." (Lc 14,27).

Khi đọc ba câu Phúc Âm sau đây, con thấy những điều mâu thuẫn:

"Ai theo Ta mà không ghét cha, mẹ, vợ ,con... thì không đáng làm môn đệ Ta" (Lc 14,26).

"Ai không vác thánh giá mình... thì không đáng làm môn đệ Ta" (Lc 14,27).

"Ai không từ bỏ tất cả của cải... thì không đáng làm môn đệ Ta" (Lc 14,33).

Lạy Chúa Giêsu, Chúa bắt con ghét những người thân yêu của con sao? Của cải đâu phải xấu, có khi lại rất cần, sao Chúa bắt con từ bỏ?

Nhưng đây chính là trung tâm của sứ điệp của Chúa.

Xin Chúa cho con hiểu ý Chúa, Chúa muốn dạy con:

- Ai theo Chúa là không biên giới, vượt lên giới hạn hẹp hòi của ích kỷ, của gia đình, của màu da, chủng tộc.

- Ai theo Chúa thì làm tất cả vì cộng đồng nhân loại.

- Ai theo Chúa thì từ bỏ tất cả, xem mục đích trên tất cả là nước trời.

- Ai theo Chúa thì sử dụng mọi sự để làm ích cho anh chị em, không để lại gì cho mình.

Con sẽ lại được tất cả, chỉ vào lòng con trống rỗng thụ tạo, thì con được đầy như Chúa và Mẹ Maria.

51. PHÚC ÂM GIẢ

Phúc Âm giả thì khác Phúc Âm thật.

Thánh Phaolô đã nói đến thứ "phúc âm" khác với thứ tôi đang giảng.

Làm sao phân biệt?

Cứ xem phân biệt giữa người theo Phúc Âm nào mà phân biệt.

Phải phát hiện ra nào là công lý giả, tự do giả, giải phóng giả.

Muốn được thế con phải Phúc Âm hóa chính bản thân con.

Kéo con không có đủ Phúc Âm trong con, hay con chưa sống Phúc Âm đích thực.

Con phải làm cho con, cho người khác, cho thế giới hôm nay đầy Phúc Âm, chỉ lúc ấy con mới gặp được người mới, xã hội mới.

Một mình con sống tốt cho bản thân con chưa đủ,

cần phải dẫn thân vào thế giới hôm nay.

Chúng con có trách nhiệm:

Một ngày kia chúng con sẽ phải trả lễ trước mặt Chúa, chúng con đã tận tụy hay hững hờ trước những đau khổ của anh em.

Con thích suy niệm bài Phúc Âm:

"Thầy là cây nho, các con là cành" (Ga 15,5).

Nếu chúng con để nhựa sông Phúc Âm là Chúa Giêsu thấm nhuần chúng con.

Chúng con sẽ nên người mới,

chúng con mới có "phúc âm chính hiệu",

vì chúng con đầy Chúa Giêsu trong lòng.

52. HÀNG RÀO KẼM GAI CỦA TÔI

Những trại tập trung ở Dachau, ở Auschwitz vô kinh khủng, nhưng người ta có thể nhìn thấy được, trên bản đồ có chỉ nó nằm ở vùng nào, nước nào.

Giờ đây còn những trại tập trung, những Dachau mới, Auschwitz mới, rộng hơn thế giới này, cái thế giới được gọi là tự do, của con người.

Nhưng phân nửa có thể trông thấy, và phân nửa không thấy được.

Nạn nhân là những người bị giam cầm khốn khổ, bởi bất công, bởi áp bức bóc lột.

Ai lưu ý mới trông thấy được, dù chiến tranh chấm dứt, nó vẫn còn. Có hàng rào kẽm gai bao bọc họ, "dây kẽm gai" của bất công do người áp bức, bóc lột dựng lên, "dây kẽm gai" do sự hững hờ của con tạo ra.

Mỗi ngày bao nhiêu anh em con ở Châu Á, Châu Phi, Châu Mỹ Latinh, ở Việt Nam, Trung Quốc, Cuba, ở Nam Tư, bao nhiêu anh em đang lê bước trên đường tử nạn, lên núi Calvariô của họ.

Họ là Chúa Giêsu bị bỏ rơi, bị lãng quên, bị kỳ thị cách bất công độc ác.

Vì con sợ bản tay, sợ liên lụy đến bản thân con.

Vì con tiếc nuôi đời xa hoa, tiêu thụ, sung sướng của con.

Nên con không muốn nhớ, không muốn biết đến họ, nhưng thật sự vẫn sờ sờ đó, trách nhiệm vẫn đè nặng lương tâm con.

Xin Chúa cho con can đảm phá tan cái "hàng rào kẽm gai" của ích kỷ, hèn nhát, kỳ thị, vụ lợi đang siết chặt thế giới trong vòng vây của nó, mà con là một trong những đồng lõa đã được dựng lên nó.

53. TRONG GIÂY PHÚT NÀY CHÚA GIÊSU TIẾP TỤC THÁNH LỄ

Chúa Giêsu tiếp tục thánh lễ đến tận thế, người sử dụng dụng bàn tay của linh mục trong phép Thánh Thể một cách huyền nhiệm mà thực tại.

Dâng thánh lễ đúng nghi thức phụng vụ không đủ, Chúa Giêsu không theo qui luật phụng vụ ngày nay;

nhất, những tâm tình trong giờ tử nạn, nhất trên thánh giá, đau khổ thể xác, nhất là thay khổ tinh thần,

chịu sỉ nhục cho đến chết nhục hình trên thánh giá, hình phạt dành cho nô lệ,

chịu mọi người ruồng bỏ, kể cả Đức Chúa Cha.

Xin Chúa cho chúng con dâng thánh lễ như Chúa Giêsu.

Nếu chúng không ân mình làm hy lễ toàn thiêu, nếu cuộc đời chúng con không chịu đói, chịu khát, chịu lạnh lẽo, chịu sỉ nhục, chịu khổ, chịu vả vào mặt, chịu đội mũ gai, chịu

vác thánh giá, chịu đóng đinh, chịu chết, chịu chôn trong mồ kẻ khác, phải sửa chữa, phải vá, phải thay.

Chưa tể lễ như Chúa Giêsu.

Nếu con còn sợ, còn kiếm cách tránh né thân phận Chúa Giêsu, thì dù theo nghi thức nào, có long trọng đến đâu, con không tể lễ với tâm tình Chúa Giêsu.

54. VÌ SAO SỰ HIỆP NHẤT TAN VỠ?

Tình thương đòi hỏi hiệp thông,

Sự hiệp thông đòi hỏi hiệp nhất, nhưng nhiều lúc sự hiệp nhất tan vỡ.

Tại sao? Bởi vì bầu không khí bị ô nhiễm.

Con đã có dịp chiêm ngắm nhiều thánh đường kiểu gô-tích. Ở Pari, Reims, Chartes, Cologne,

Người ta nói: dần dà cũng hư hỏng, phải sửa chữa, phải vá, phải thay.

Không khí ô nhiễm làm như mòn cả khối đá,

Cũng như bầu không khí bị ô nhiễm làm tan vỡ sự hiệp nhất.

Vì con tự ái, con tìm lợi cho con, không vì anh em, vì Chúa.

Vì con bắt người ta theo ý con, không phải ý Chúa.

Vì con rút lại những lại những gì con công hiến cách quảng đại.

Vì con đoán xét xem sai về một anh, chị em.

Vì con không chịu bỏ một khuyết điểm của anh chị em.

Khi có Chúa Giêsu giữa chúng con thì có sự hiệp nhất, vì Chúa mang sự sống vào trong tất cả cuộc đời chúng con.

Nhưng chúng con cũng lia bỏ anh chị em;

Sự hiệp nhất tan vỡ.

Thực khó tin, nhưng có thực: đá cũng mang bệnh.

"Virus" gây bệnh là bầu khí ô nhiễm và đá cũng tan vỡ.

Nếu con đổi Chúa, để thay vào đó tính ích kỷ, thánh kiến sai lạc, tự ái, ghen tương, tình yêu sẽ chết. Sự hiệp nhất tan vỡ.

Bởi vì hiệp nhất thật sự chỉ có trong Chúa.

55. ẢNH HƯỞNG CỦA MỘT THÁNH

Một vị thánh có ích gì cho xã hội? Ngài có sản xuất của cải máy móc gì đâu? Không, vị thánh làm ích cho Hội Thánh, cho xã hội. Dân chúng tìm đến ngài dù ở nơi xa heo lánh, ngài chỉ họ con đường đến cùng Chúa. Vị thánh luôn luôn loan truyền Phúc Âm, khơi dậy niềm tin. Vị thánh tỏa lan sự thánh thiện quang minh. Như tinh tú trên vòng trời, tinh lặng mà chiếu sáng mà chiếu sáng. Đời Ngài, gương ngài, giáo lý của ngài còn lan rộng nhiều thế kỷ. Vị thánh là một người cứu thế. Vị Thiên Chúa tỏ lòng thương xót qua tay ngài. Những ai khốn khổ, tội lỗi được ngài cứu giúp. Ngài phân phát sự hòa giải, sự bình an và tình yêu thương trên thế gian. Người xấu tung ra những tư tưởng độc hại, làm cho thế gian rối loạn, sụp đổ... Vị thánh đưa lời Chúa đến làm cho nhân loại sống lại. Mà ơn Chúa thì mãnh liệt không gì cản nổi. Lạy Chúa, xin ban cho nhân loại nhiều vị thánh, của cải vật chất con có thể sản xuất được, mua được, nhưng thánh thì chỉ có Chúa mới làm nên được.

56. KHÔNG RỜI VỊ TRÍ, KHÔNG BỎ TRÁCH NHIỆM

Tại vị trí,
đứng vững,
tại sao rời bỏ vị trí chiến đấu?
Ai bỏ vị trí?

Thường là những người quá khôn ngoan trốn tránh, những lính đánh thuê, những nhà thương mại chỉ kiếm lời, những người nhát sợ, những người ích kỷ.

Khó thật, nguy hiểm thật,
nhưng không rời một ly,
không lùi một bước,
giữ vững, liều mạng sống.

Kẻ thù phải bước lên xác ta.

Mỗi người kitô hữu là một chiến sĩ, một người đi tiên phong.

"Này Thầy lên Jerusalem và Con Người sẽ bị nộp" (Mt 20,18).

"Thầy chẳng uống chén đắng Cha ban cho Thầy sao?" (Ga 18,11).

"Để thế gian hiểu biết Cha yêu mến Thầy và Thầy yêu mến Cha, chúng ta hãy đứng dậy và ra đi" (Ga 14,31).

Con phải giữ vị trí và chiến đấu,

Không phải giữ vị trí như lính kiềng.

Không phải giữ vị trí và kiếm cách yên thân,

mặc cho người khác phải hoạn nạn, tan tác.

Xin Chúa cứu chúng con khỏi sự khôn ngoan thế gian,

không có trong bầy on Chúa Thánh Thần.

57. Ý CHÚA HAY Ý CON

Đức tin dạy con rằng: con liên tục kết hợp với Đức Chúa Cha, và cuộc sống của con không tùy con, tùy sự sắp đặt của con.

Nhưng trong thực tế: Chúng con soạn chương trình cho cuộc sống chúng con.

Chúng con quyết định thay Chúa Cha, như anh thanh niên hoang đàng.

Rồi kết quả là:

Chúng con buồn chán, than vãn về cuộc sống mỗi ngày.

Chương trình do bộ óc loài người soạn ra không làm con thỏa mãn.

Chúng con đã từ bỏ chức làm cho con Chúa, là chức phẩm siêu nhiên, vì chúng con không chấp nhận lời Chúa khuyên bảo. Chúng con mất sự bình an của tâm hồn.

Xin Chúa cho con được về với Chúa,

Chúa là động cơ đời con,

vì ai hiểu được điều gì lợi ích cho con bằng chính Chúa.

Chúa đã vạch một con đường cho mỗi người trong chúng con, đó là những dụ án của tình yêu.

Mỗi giây phút chúng con xin dâng ý chúng con cho Chúa.

Chúng con muốn là những đũa con sẵn sàng tự nguyện, chứ không phải là những kẻ chịu đựng bất đắc dĩ.

Ý Chúa hay ý con.

58. MÀU NHIỆM CỦA ÂN SỬNG VÀ ĐÒI HỎI

Sứ điệp của Chúa Giêsu tập trung vào hai khía cạnh:

Ân sủng và đòi hỏi.

Muốn làm một người kitô,
con phải nghe lời Chúa,
nghĩa là mở rộng lòng con cho ân sủng,
đón nhận tình yêu,

Mà Chúa ban cho con qua Chúa Giêsu.

Sống trong màu nhiệm của tình yêu Chúa.

Chúa thông ban cho con một cuộc sống mới.

Không còn phải là họ hàng theo tình cốt nhục,
nhưng Chúa đặt nền móng cho một gia đình mới trong nước trời.

Ai nghe và sống lời Chúa sẽ thuộc về tổ ấm ấy.

Một tổ ấm trong đó có Chúa Giêsu, Mẹ Maria.

Nơi đó tất cả là hiệp thông, là tin tưởng nhau.

Cuộc sống mới ấy có những đòi hỏi:

Từ đây không còn những rào chắn thế gian đã dựng nên, để phân chia địa vị xã hội, tư tưởng chính trị, đức tin, tôn giáo.

Người Kitô đích thực,

là người đón nhận tình yêu của Chúa làm nguyên tắc hướng dẫn cuộc sống của mình.

Để trở nên chiếc cầu tình yêu nối kết anh chị em lại.

Chỉ có ai thực hiện lời Chúa,

sống lời Người cách trọn vẹn,

mới gọi là "nghe" lời Chúa (Lc 8,19-21).

59. CẦU NGUYỆN LÀ MỞ RỘNG LÒNG ĐÓN NHẬN TÌNH YÊU CỦA CHÚA CHA

Chúa Giêsu dạy con cầu nguyện với đầy lòng tin tưởng, mở rộng lòng đón nhận tình yêu của Chúa Cha, "Nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện...". Tin tưởng lời của Chúa Cha.

Như một người bạn đêm khuya đến gọi bạn mình (Lc 11,5-8).

Như một đứa con xin cha cho bánh, cho cá (Lc 11,11-12).

Càng suy ngắm con càng thấy lời cầu nguyện chân thành,

con khao khát Chúa đến.

Con lãnh nhận Chúa Thánh Thần,

Ngài là ơn cao cả của Chúa Cha. Ơn của tình thương của Chúa Cha là nước trời, được nước trời là được "tha nợ" (Lc 11,4).

Với điều kiện là con phải yêu thương tha thứ cho anh em.

Đọc kinh "lạy Cha" con khám phá ra rằng,

yêu mến Chúa là ý thức rằng Chúa yêu thương con,

chính vì thế mà con phải sẵn sàng đón chờ Chúa.

Con chỉ cần kêu lên "lạy Cha!" (Abba).

Và trong thinh lặng con nghe Cha của con nói:

"Cha các con trên trời sẽ ban Chúa Thánh Thần cho những ai cầu xin" (Lc 11,13).

"Hãy xin sẽ được, hãy gõ sẽ mở cửa cho" (Lc 11,9).

Mỗi ngày con hãy kêu nhiều lần: "Lạy Cha!" trong Chúa Giêsu, rồi Chúa Thánh Thần sẽ làm cho con hiểu tất cả.

60. ĐỪNG BIẾN THIÊN CHÚA THÀNH VỊ QUAN TÒA HAY ÔNG CẢNH SÁT

Chúa muốn con diễn tả lại lòng yêu thương của Chúa qua cuộc đời của con, qua những quan hệ của con với con người.

Quì gối trước mặt Chúa con xét mình: phải chăng con đã sống như những người biệt phái và luật sĩ? (Lc 11,42-46).

Con đã giả hình,

bên ngoài đời sống con xem ra bình thường, đạo đức nữa là khác.

Nhưng thật bên trong thối nát.

Con dám loĩ Chúa chúc dữ: "Khôn cho các ngươi..."

Con chỉ quan tâm đến những chuyện tỉ mỉ, hình thức bên ngoài.

Con cứng cỏi nghiêm khắc với kẻ khác.

Cuộc sống thực tế của con,

không phù hợp với lời khuyên răn, giảng dạy, tuyên bố của con.

Đời sống của con ở ngoài pháp luật.

Thế mà con làm cho lề luật Chúa thành một gánh nặng, không ai vác nổi.

Con bắt bẻ người khác từng li từng tí.

Con làm cho người ta hiểu lầm là tôn giáo đáng ghét, con biến Chúa thành một vị quan tòa, một ông cảnh sát.

Nhưng Chúa nhân từ yêu thương vô hạn:

"Hãy đến cùng Ta, những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ bỏ sức lại cho" (Mt 11,28).

61. TÔNG ĐỒ CỦA MẸ VÔ NHIỄM

Xin linh hồn Mẹ Maria thánh hóa thánh hóa con trong Chúa Thánh Thần.

Xin xác thánh Mẹ Maria mang co lại trong cung lòng Mẹ, cùng với Chúa Giêsu trong đời sống nội tâm.

Xin bửu huyết Mẹ Maria tuần hoàn trong con, như trong Chúa Giêsu, đổi mới con hoàn toàn theo tinh thần của Mẹ.

Xin dòng sữa tinh truyền của Mẹ Maria nuôi sống con, như Chúa Giêsu Hải Đồng, bằng các nhân đức của Mẹ.

Xin quả tim sốt mến của Mẹ Maria yêu thương con, như đã yêu Chúa Giêsu. Xin Mẹ cho con tình yêu của Mẹ, để yêu thương các linh hồn, để chấp nhận hiểm nguy trong cuộc phiêu lưu vì nước trời.

Xin nước mắt thương xót của Mẹ Maria rửa sạch tội lỗi và những sự dính bén của con, làm phiền lòng Chúa Giêsu.

Xin Mẹ cứu chúng con khỏi hèn nhát, lười biếng và khôn ngoan thế gian.

Xin lời hằng sống của Mẹ Maria dạy dỗ con hiểu biết và yêu mến Chúa Giêsu, nói về Chúa Giêsu, kết hiệp với Ngài, trở nên lời của Ngài.

Xin đôi mắt dịu hiền của Mẹ Maria soi sáng con, để con nhận thấy thực tại của trần thế; để khám phá những dấu chỉ của thời đại.

Cái nhìn dịu dàng của Mẹ là nguồn an ủi, là sức mạnh, là sự nhắc bảo tâm hồn con.

Xin bàn tay êm ái của Mẹ Maria hướng dẫn con, như Chúa Giêsu, trên con đường Chúa Cha đã dành cho con đến tận núi Calvariô.

Xin bước chân nhẹ nhàng của Mẹ Maria theo sát bên con, trong tâm việc tông đồ, dù là tâm thường nhất, như Chúa Giêsu, trong giây phút hiện tại.

Xin sự thương khó của Mẹ Maria thêm sức cho con, và các chứng nhân của Chúa Giêsu, để làm trọn thánh ý Chúa Cha, trong lễ hy sinh cứu chuộc.

Xin sự hiện diện liên li của Mẹ Maria gìn giữ con từng giây phút, trung thành trong sự dâng mình cho trái tim Mẹ, để nên "một Ave Maria sống".

Qua tay Mẹ, con tận hiến mình cho Chúa Giêsu và Thánh Giuse trọn đời con, con chấp nhận tất cả vì yêu mến Mẹ.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ chúng con, Mẹ Hội Thánh.

Với Mẹ, con làm việc để cứu tất cả, tất cả các linh hồn cho Chúa Giêsu.

Nhờ Mẹ, con vượt qua mọi khó khăn, mọi gian truân vì Hội Thánh, là công trình của Chúa Giêsu, để Hội Thánh được hiệp nhất.

Cho Mẹ, con xin phú thác quá khứ, hiện tại, tương lai của con, tội lỗi con, ước nguyện của con, sứ mạng của con, tất cả mọi người thân yêu.

Công trình của Thánh Giuse, mọi sự của con là của Mẹ.

Trong Mẹ, con sống, con hy vọng, con cầu nguyện không ngừng, trong sự thông hiệp của Chúa Ba Ngôi.

Như Mẹ, con muốn trở thành tình yêu, amng sự hiện diệ của Mẹ đến khắp nơi, để xây dựng một thế giới luôn luôn tốt đẹp hơn, nơi mà mọi người yêu thương nhau, mọi người sống bình an, hạnh phúc, một thế giours như Chúa Giêsu mong muốn.

Con khẩn xin Mẹ cho con lòng ao ước yêu mến Mẹ, ngày càng nhiều hơn, làm cho mọi người mến Mẹ, noi gương Mẹ, chia sẻ với Mẹ tất cả lao nhọc, thao thức, lo lắng, chiến đấu vui mừng vì nước trời.

Lạy Mẹ Maria,

Con cảm ơn Mẹ cả đời con, cả đời đời, vì Mẹ đã làm Mẹ chúng con, đã ban Chúa Giêsu cho chúng con, đã chọn con làm linh mục, tu sĩ tông đồ của trái tim Mẹ.

Mẹ Maria,

Niềm hy vọng độc nhất của con, mối tình đầu của con, di chúc Chúa Giêsu để lại cho con,

Như Mẹ đã tham dự thánh lễ đầu tiên, dưới chân thánh giá.

Xin Mẹ Đứng cạnh con mỗi ngày, và cách riêng trong thánh lễhy sinh cuối cùng của doird con,

Xin Mẹ đón nhận con, như người trộm lành, con của Mẹ, em của Chúa Giêsu, vào thiên đàng,

Lạy Mẹ Maria, Mẹ chúng con.

Đối với con, sống là Chúa Kitô,

đối với con, sống là Maria và Giuse,

đối với con, sống liên li cập nhật hoá, theo cộng đoàn Vatican 2.

Đối với con, sống là thực hiện chương trình Phúc Âm hóa vùng Thái Bình Dương trong thế kỷ 21.

62. LAO ĐỘNG TRÍ ÓC, ĐOÀN KẾT, TRUYỀN THÔNG LÀ BÍ QUYẾT CỦA THÀNH CÔNG

Con ở trong tù,
nhưng trí óc con ở ngoài.
Con nghĩ đến tương lai đất nước,
làm thế nào để xây dựng lại quê hương thân yêu và tang thương của con?
Mỗi cá nhân, mỗi giới điều có trách nhiệm.
Cách riêng đối với anh chị em công nhân,
có thể tóm tắt trong bốn tiếng:
"Lao động, trí óc, đoàn kết, truyền thống".
Bí quyết để thành công.
Đây là bốn yếu tố có tính cách liên kết,
chủ yếu không thể thiếu được,
đối với một người yêu nghề cách mê say.
Vì thánh ý Chúa đã kêu gọi họ,
để họ thánh hóa môi trường họ đang sống và để họ được thánh hóa trong môi trường ấy.
Xin Chúa chỉ những người anh em của con,
ý thức vai trò quan trọng củ họ,
biết tìm ánh sáng nơi lời Chúa,
và sức mạnh nơi mình Chúa.
Nếu họ muốn, họ có thể biến đổi thành quả đất

63. LAO ĐỘNG

Không phải cứ phí sức, toát mồ hôi là lao động tốt.
Con người không phải là máy móc,
Con người cao cả vì nó biết sử dụng tim óc.
Lao động không phải là nô lệ,
lao động là cộng tác với Thiên Chúa tiếp tục tạo dựng, làm cho trời đất, làm cho cuộc sống tươi đẹp hơn.
Xin Chúa giúp con học tập những đức tính của lao động.
Kiên trì như những người điêu khắc chạm một pho tượng, như mẹ chăm chiếc nón bài thơ, em bé thiêu bức tranh.
Thông minh như cậu thanh niên sử dụng máy điện tử.
Hy sinh như nhà nông một nắng hai sương.
Tận tụy như người thợ may sửa xe, bơm vá ở góc đường,
Phẩm chất như người mẹ già ngôig nấu cơm binhf dân dưới túp lều tranh.
Yêu thương như cô y tá chôn mình suốt đời trong viện bài phong.
Yêu quý nghề nghiệp của mình.
Trân trọng những khách hàng không bao giờ thất mặt,
từ quả tim mình gửi đến một người một nụ cười, một thoải mái, một niềm vui.
Khi họ sử dụng sản phẩm của con.
Lúc ấy mỗi sản phẩm của con thành một tác phẩm.
Đời con là một món quà đẹp Chúa tặng ai gặp con.

64. TRÍ ÓC

Con người càng văn minh tiến bộ

Càng sử dụng trí óc để tạo thêm điều kiện lao động nhẹ nhàng hơn, giảm nguy hiểm và vất vả, cho sản phẩm tinh vi hơn, đáp ứng thị hiếu hơn.

Sử dụng trí óc là một sự hy sinh, một hành động bác ái, vì con nhằm phục vụ với tất cả khả năng,

Sử dụng trí óc là để tranh đua, không phải vì ghen tương, nhưng vì mỗi ngày phải vươn lên,

Sử dụng trí óc để hành động thông minh, phát huy sáng kiến.

Sử dụng trí óc để suy nghĩ, chọn lựa,

Sử dụng trí óc để nghiên cứu, phân tích, phát minh.

Sử dụng trí óc để học hỏi nơi người khác, rút kinh nghiệm.

Không phải chỉ có nhà trí thức, nhà khoa học sử dụng trí óc.

Không phải khi làm việc trần gian mới sử dụng trí óc.

Chúa Giêsu dạy: "Hãy yêu mến Thiên Chúa với tất cả trí óc, với tất cả tài năng con..." (Mt 22,27).

Vi vinh danh Chúa,

vì hạnh phúc của anh em con.

Bao nhiêu động tác, bấy nhiêu lời ngợi khen Chúa.

65. ĐOÀN KẾT

Muốn lao động thành công phải đoàn kết.

Lao động một mình là tình trạng cổ xưa thời đại thủ công, của đời chác hiện vật.

Ta đang sống trong thế giới vi tính, điện tử, trong thời đại phản lực, chiến tranh trên các vì sao.

Nhân loại cần đoàn kết lại, tập trung trí tuệ.

Đoàn kết để cùng nhau đấu tranh

chống lại bất công, bất công, bạo lực.

Đoàn kết để thống nhất sức mạnh,

chống lại nghèo đói, bệnh tật, dốt nát.

Đoàn kết để hiệp nhất hành động.

Muốn đoàn kết, cá nhân phải chấp nhận hy sinh, kỷ luật,

Muốn đoàn kết phải có một lý tưởng cao đẹp xứng đáng.

Muốn đoàn kết phải loại trừ tính ưa nói trội, tiêu diệt tính ích kỷ, xóa bỏ óc bè phái.

Thiên hạ đoàn kết vì vụ lợi, vì bè cánh,

vì mưu mô thủ đoạn, gian trá, lưu manh đến tầm cỡ quốc tế.

Nên thiên hạ đã gây chiến tranh khốc liệt.

Thiên hạ tự hủy diệt: "Cây xấu không thể xinh trái tốt".

Muốn "hiệp nhất cùng nhau" phải "nhờ Chúa Thánh Thần".

Chúa Giêsu biết chúng ta quá rõ, tận xương tận tủy,

nên Ngài xin tha thiết:

"Xin Cha cho chúng con hiệp nhất tất cả nên một,

như Cha ở trong con và con ở trong Cha" (Ga 17,22).

66. TRUYỀN THỐNG

Mỗi dân tộc, mỗi gia đình, mỗi nghề nghiệp, đều có một truyền thống.

Truyền thống là sức mạnh của dân tộc đặc biệt trong giờ phút hiểm nguy.
Trong kinh tế, thương mại, lao động phải trung thành với truyền thống với thành công,
nhiều hộp bánh, hộp bơ, chai rượu vẫn giữ một mác qua nhiều thế kỷ, vì tín nhiệm truyền
thống của mác ấy.

Con phải thích nghi truyền thống với những thực tại mới.

Con phải phát triển truyền thống dựa trên những yếu tố khoa học, kỹ thuật tân tiến.

Con phải đổi mới truyền thống, đuổi kịp những sáng kiến cuối cùng.

Đồng thời con phải bảo vệ nét đặc thù của mình, phải trân trọng đặc sủng của mình.

Những hãng xe hơi lớn nhất thế giới, Mercede, Rolls, Royce, Renault, Peugeot, Fiat,
Ford, Honda, Toyota, Mazda... luôn luôn cải tiến kỹ thuật, nhưng đồng thời bảo vệ
truyền thống đặc thù của mình.

Bao lâu còn giữ được truyền thống,
bấy lâu còn được thiên hạ tín nhiệm.

Truyền thống Việt Nam,
truyền thống Kitô giáo,
hội nhập với văn hóa, nghệ thuật.

67. BỎ QUA QUA KHỨ HƯỚNG VỀ TƯƠNG LAI

Hãy xắn tay áo mà hành động!

Nghĩa là ý thức trách nhiệm của con đối người anh em.

Nghĩa là chấp nhận cộng tác, giúp đỡ.

Quyết tâm thắng sự dữ.

Chúng ta hãy bắt đầu lại!

Mađalêna, Nicôđêmo, Phêrô đã bắt đầu lại,

Khiêm tốn, can đảm, hy vọng, quyết tâm.

Phần còn lại của cuộc đời họ đẹp hơn phần trước.

Xây dựng lại, củng cố lại tất cả.

Đó là qui luật của thực tế, của lịch sử, của công cuộc tông đồ, mặc dù tất cả sụp đổ với
sức loài người, sau hơn 300 năm bắt đạo trên đế quốc La Mã, Phêrô ngã xuống thì có
Clementê, Sixtô, Linô, Clêô đứng lên thay.

Phaolô ngã xuống có lớp khác thì có Cyprianô, Côn-nê-liô, Chrysô-gônô, lớp này ngã
xuống thì có lớp khác xắn tay

Xông vào thay.

Trên quê hương Việt Nam của con cũng thế,

Trịnh qua, Tây Sơn qua, Nguyễn qua,

nhưng Giáo Hội còn,

tổ tiên ta đã tiếp tục, đã khởi sự lại,

với niềm tin sắt đá vào Chúa, vào anh em, với tình thương.

Họ không mất giờ ngồi đếm khuyết điểm, thất bại, khó khăn,

Vì Chúa không thích những vị thánh tiêu cực.

Sau khi sống lại Chúa Giêsu không bao giờ nhắc lại chuyện cũ,

Ngài vẫn tin tưởng và nhìn vào tương lai:

"Hãy đi khắp thế gian rao giảng tin mừng" (Mc 16,15).

68. ĐỪNG NGỒI ĐÉM KHUYẾT ĐIỂM, PHẢI XUNG PHONG LÀM VIỆC TÍCH CỰC

Nhìn vào khuyết điểm, thất bại của anh em, để chỉ trích không ra tay giúp đỡ, là ích kỷ, là không ngoan thế gian, vì con sợ liên lụy, sợ bần tay.

Nếu con yêu anh em thật sự,

nếu con chỉ tìm ánh sáng dang Chúa,

thì con phải trách nhiệm của con đối với anh em, phải hợp tác, phải nâng đỡ, phải quyết tâm chiến đấu, phải xắn tay áo để làm việc,

một lần chưa xong, phải làm lại nhiều lần để thắng sự dữ.

Làm lại cách nhẫn nại, làm lại cho tốt hơn trước, xây dựng lại, chinh đón lại mọi sự.

Đó là luật thực tế, luật lịch sử, luật tông đồ.

Thiên Chúa đã dựng nên con người cách kỳ diệu,

và khi con người hư hỏng,

Chúa đã "làm lại" cách nhiệm lạ hơn nữa.

Mặc cho sụp đổ.

Phêrô, Phaolô, Hội Thánh sơ khai vẫn tiếp tục, vẫn làm lại,

với lòng tin sắt đá nơi quyền phép Thiên Chúa, nơi thiện chí và sức mạnh của con người.

Trong Phúc Âm, nhiều người đã thất bại,

nhưng Chúa Giêsu bảo phải làm lại ngay, không đợi chờ: "Hãy ra về, và đừng phạm tội nữa! (Ga 5,14).

"Hãy về bán của cải, hãy phân phát cho kẻ khó... rồi theo Ta!" (Mt 19,21).

Con hãy bắt tay vào việc, đừng ngoảnh mặt lui, hãy nhìn thẳng.

Thiên Chúa không thích những môn đệ tiêu cực.

69. PHẨM GIÁ NGƯỜI PHỤ NỮ

Nói đến phụ nữ là nghĩ ngay đến thiên chức làm mẹ.

Quan điểm bình dân dừng lại ở bình diện sinh lý,

Ở Đông Dương, từ thượng cổ, xem phụ nữ là một cung lòng phong phú.

Ở Tây Phương hiện đại, nói đến phụ nữ là động đến phái tính.

Chúa Giêsu đã trả lời: trước hết phụ nữ là một con người, như một nhân phẩm và hạnh phúc thật của một người nam cũng như người nữ được thực hiện ở một bình diện cao cả của con người.

Nơi mà họ nghe lời Chúa

Nơi mà họ sống trong mầu nhiệm ân sủng và đòi hỏi.

Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu,

là mẫu gương đức tin cho tất cả nam nữ.

Mẹ lại còn là iểu tượng cho tất cả nhân loại.

Vì Mẹ đã đón nhận một ơn cao cả:

Sự hiện diện của Thiên Chúa trên quả đất này,

Ở đâu Chúa hiện diện, ở đó Chúa biến đổi tất cả.

Tuy bên ngoài không có gì thay đổi,

Nhưng qua lời Mẹ hiến dâng và cộng tác (Lc 1,38).

Mầu nhiệm cao cả của lịch sử nhân loại được hiện:

"Thiên Chúa làm người".

Mẹ đã tin, vì thế Mẹ hạnh phúc và đáng ca ngợi.
Đời Mẹ đã nên nền tảng của hân hoan và phúc lành
Cho tất cả những ai tin như Mẹ.
Phụ nữ cũng như nam giới.

70. BỞI PHÉP CHÚA THÁNH THẦN

Chúa thánh thần đã chiếm hữu Mẹ cách trọn vẹn, Ngài ở trong Mẹ, sống với Mẹ. Thực hiện trong Mẹ Maria tác phẩm của Ngài lớn nhất trong lịch sử:

Ngôi lời nhập thể.

Chúa Thánh Thần hành động hoàn toàn tự do trong Mẹ. Vì Mẹ là sở hữu riêng của Ngài. Mẹ là gương mẫu của con: gương vâng lời dễ dạy, gương tin tưởng phó thác với Chúa Thánh Thần.

"Bởi phép Chúa Thánh Thần".

Xin Mẹ cho con lắng nghe Chúa Thánh Thần".

"Thánh Thần của Cha nói trong các con" (Mt 10,20).

Xin Mẹ cho con biết tin tưởng ở Chúa Thánh Thần,

"Chúa Thánh Thần cầu xin trong các con bằng lời than van khôn tả" (Rm 8,26).

Xin Mẹ cho con biết để Chúa Thánh Thần tự do hành động trong con.

Vì bất cứ ai Chúa Thánh Thần hành động trong mình thì được gọi là con Thiên Chúa" (Rm 8,14).

Ngài là linh hồn của Hội Thánh.

Ngài sức mạnh của các thánh tử đạo.

Ngài là sự vững vàng của các thánh chủ chăn.

Ngài là sự trinh khiết của các thánh toàn hiến.

Trí khôn loài người không thể hiểu được,

chỉ có một cách là suy niệm lời Chúa.

Vì chỉ có một mình Chúa chỉ có mặc khải Thánh Thần của Ngài.

Và hoạt động của Ngài mãnh liệt mà dịu dàng trong các tâm hồn.

Lạy Chúa Thánh Thần xin hãy đến.

Veni Creator Spiritus!

71. SỨ MẠNG CỦA TA TRONG PHÚT HIỆN TẠI ĐÁNG GIÁ TẤT CẢ SINH LỰC, TẤT CẢ MẠNG SỐNG CỦA TA

Chúa trao cho con một sứ mạng. Mà sứ mạng nào cũng do lòng yêu thương vô hạn, Chúa tin con, nên con chia sẻ gánh nặng của Chúa.

Sứ mạng nào cũng tùy sự đáp ứng của con nữa.

Con phải ý thức sứ mạng của con thật quá cao cả.

Vì sứ mạng của con là sứ mạng của Chúa Giêsu.

"Như Chúa Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con" (Ga 20,21).

Tên Chúa là "Cứu Thế". Cả đời Chúa sống vì sứ mạng ấy.

"Cứu Thế!" và con là "một cứu thế nhỏ" trong hiện tại!

Xin cho con ý thức cao cả của sứ mạng ấy!

Để thực hiện sứ mạng ấy, con phải cầu nguyện, chuẩn bị, hành động, hợp tác, kiểm tra...

Gương Chúa Giêsu ở trước mắt con. Ngài đã chu toàn sứ mạng trên núi Calvariô, nghĩa là với giá mạng sống của Ngài.

Sứ mạng ấy đánh giá tất cả nghị lực của con, tất cả đời con. Vì nó là tình yêu, đối với Chúa, với tất cả sức lực, tất cả linh hồn con" (Lc 10,27).

"Tất cả".

Vì điều gì con cũng không làm với tất sự say mê, sẽ không thể thành công tốt đẹp. Tận tụy chừng nào, thành công chừng ấy.

"Tất cả vì sứ mạng".

Khi đã làm tất cả rồi. con yên tâm. Phần còn lại giao phó cho Chúa, vì là sứ mạng của Chúa.

72. SỰ THINH LẶNG CỦA MẸ

Mẹ là Mẹ Ngôi Lời,

Mẹ hạnh phúc hơn cả mọi người.

Vì Mẹ được nói Ngôi Lời,

Mẹ lại là Nữ Vương các thánh tông đồ,

Mẹ nhắc lại lời Chúa Giêsu cho các tông đồ,

Vì vậy Mẹ phải nói.

Nhưng đồng thời Mẹ là Mẹ của thình lặng nội tâm.

Vì Mẹ nghe Ngôi Lời nói với Mẹ,

Mẹ để cho Chúa Thánh Thần nói với Mẹ,

Mẹ cũng lắng nghe Ngôi Lời với các tông đồ.

Mẹ làm việc, tất cả vì Hội Thánh,

Không ai hạnh phúc bằng Mẹ, vì Mẹ ở gần Ngôi Lời,

nhưng cũng không ai thình lặng bằng Mẹ,

vì Mẹ càng gần Ngôi Lời, Mẹ càng lắng nghe.

Tại sao con ít thình lặng? Vì con ở xa Ngôi Lời.

Con chưa quen nghe Ngôi Lời nói trong con,

con chưa cầu xin Mẹ là Mẹ của sự thình lặng dạy dỗ con nghe Chúa Giêsu.

Nếu con gặp Chúa Giêsu, con nghe mãi, nghe không biết chán.

Con muốn bảo mọi người, mọi vật quanh con:

Hãy thình lặng! Để nghe Thiên Chúa đang nói!!!

"Nhiều người có tai mà không nghe được,

vì họ đang mãi mê nghe những tiếng khác.

Các thánh kinh nghiệm được sự bình an, thình lặng bên trong, vì họ ở gần bên Chúa.

73. LÀM THẾ NÀO ĐỂ HIỆP NHẤT VỚI NHAU?

Mỗi người mỗi cá tính,

rất khó hợp nhất,

nhưng khó chứ không phải không thể được,

nếu không thể hiệp nhất thì Chúa Giêsu đã không cầu nguyện:

"Xin Cha cho chúng nên một" (Ga 17.11).

Quan trọng nhất là con phải tin Chúa và bắt đầu.

Tay cầm tay để chuyển tình bạn cho nhau.

Vai kề vai để gáng vác sự nghiệp,
chân cùng bước để tiến lên,
chung sức lại để gápgỡ tình người.
Nếu gupj khó khăn, con không gấყ quí.
Con sẽ bắt chước cây lau, cây sậy,
Lòng bên làng để hiệp nhất trong tình yêu.
Nhiều cái đầu chụm lại bên nhau, tập trung trí tuệ để cùng nhau suy nghĩ, và cuối cùng tìm thấy sự thật.
Con sẽ đạt được đến sự hiệp nhất trong hiệp nhất trong tình huynh đệ, trên đường con đi.
Chúa đón chờ con và đến ăn tối với con.
Vì không những Chúa cầu xin:
"Xin Cha chúng nên một" (Ga 17,11).
Mà Chúa đã xin rất nhiều.
Xin mức độ cao nhất, nên con cũng xin như Chúa:
"Như Cha ở trong con và con ở trong Cha" (Ga 17,21).

74. TRONG SÁNG ĐỂ SỨ ĐIỆP CHÚA GIÊSU

(Lc 11,52)

Chúa Giêsu nói: "Khôn cho các ngươi, những người thông luật... các ngươi cầm chìa khoá sự khôn ngoan, các ngươi không vào nước trời mà cũng không cho người khác vào" (Lc 11,52).

Chúa Giêsu muốn cảnh giác con,
đừng có thao túng sự thật của Chúa.
Đó là mối nguy cơ đe dọa Hội Thánh:
Những người tự biến mình thành chủ nhân của sự thật.
Chỉ có họ mới hiểu luật Chúa, lời Chúa, mới giải thích luật Chúa.
Những người đem sự thật của Chúa phục vụ lợi ích riêng.
Những người coi ai động đến cuộc sống riêng của họ là động đến luật Chúa,
Ngày nay, cũng như xưa,
trong Hội Thánh vẫn còn nguy cơ này.
Con phải năng xét mình con:
Con có trong sáng để sứ điệp Chúa thông suốt trong con,
một cách trung thành, tôn trọng sự thật từng li từng tí. Hay là con thao túng, pha chế, lấp rắყ sứ điệp của Chúa?
Con biến đổi nó theo ý con?
Con lý giải cách vạch vò, quanh co?
Con che đậy? Con làm lu mờ?
Con thêm dệt, thêm điều kiện?
Lạy Chúa, con muốn nên sứ giả trung thành của Chúa,
như những người chịu đau khổ để làm chứng cho Chúa,
như những người chịu bắt bớ vì theo đường lối Chúa,
như số phận của các tiên tri.
Vì thế gian này muốn đóng cửa, chối bỏ sứ điệp của Chúa.
Bi kịch của sứ điệp Kitô giáo vẫn tiếp tục!
Phúc cho ai mang sứ điệp Chúa Giêsu cách trong sáng.

75. NẾU..., VÂNG... NHƯNG MÀ...,CÁCH NÀO?... TẠI SAO?...

Can chi không?

Không can gì cả,

nếu con ở trong Chúa là con ở trong trung tâm, tất cả mọi sự luân chuyển quanh mặt trời ấy.

Con gặp tất cả trong Chúa.

Nhưng ngược lại, nếu con bật ra khỏi trung tâm, con mất tất cả.

Vậy tại sao than van? Tại sao con lo lắng?

Con phải giao phó tất cả trong tay Chúa,

không phút ngần ngại, không điều kiện.

Nếu con ở trong Chúa, sao con còn lo sợ?

Sao con còn tính toán? Con đặt điều kiện?

"Nếu..., vâng... nhưng mà, cách nào? Tại sao?"

"Tôi sẵn sàng làm việc đó nếu không có anh ấy trong nhóm tôi".

"Vâng, tôi sẽ chuyển công việc, nhưng nơi đến phải có..."

Đôi với Chúa, công việc của Chúa,

phải "vô điều kiện".

Mẹ Maria hỏi: "Sự ấy làm sao được..." (Lc 1,34), vì Mẹ là người nữ, Mẹ muốn giữ lời hứa với Chúa.

Chúa đã nói với Mẹ qua thiên thần: "Chúa Thánh Thần sẽ đến" (Lc 1,35).

Mẹ đã trả lời ngay: "Tôi xin vâng" (Lc 1,38).

Từ giây phút ấy, Mẹ đã đi vào hang lừa máng cỏ,

trón vào Ai Cập, về xưởng mộc Nazareth,

đứng dưới chân thánh giá, vô điều kiện.

76. LÀM THẾ NÀO ĐỂ THÀNH MỘT VỊ THÁNH

Lạy Chúa, con tội lỗi, dốt nát,

Nhưng Chúa dạy con phải nên thánh như "Cha của con trên trời".

Con muốn tìm trong tâm, căn bản, cốt yếu,

con cầu xin Chúa cho con biết cách đơn sơ, làm thế nào để thành một vị thánh?

Mới nghe câu ấy con đã muốn ngã lòng, nhưng con nhớ lời Chúa:

"Con ngợi khen Cha, vì Cha đã mặc khải mầu nhiệm ấy cho kẻ bé mọn" (Lc 10,21).

Con thấy mỗi vị thánh đều có một bộ mặt riêng,

Không ai giống ai, "mỗi thánh nổi thế".

Nhưng có một con đường chung cho tất cả chúng ta,

Không có luật trừ, phải "nên giống Chúa Giêsu".

"Tôi phải thi hành thánh ý Cha đã sai tôi" (Lc 2,49).

"Con đã giữ các điều Cha truyền dạy" (Ga 15,10).

Điều này có nghĩa là làm phận sự trong giây phút hiện tại.

Đáp lại ơn Chúa trong mỗi giây phút,

hoàn toàn tin tưởng và để Chúa tự do, để thực hiện công trình của con.

Và chính ở đây con thấy tỏa sáng đặc điểm của con, với tất cả lòng khiêm tốn, mà cũng với tất cả sự táo bạo.

Vì Chúa Giêsu đã nói với các tông đồ:
"Các con còn làm những điều lớn lao hơn Thầy nữa" (Ga 14,12).
Xin Cha tỏ cho con là kẻ bé mọn nhất!

77. TÌNH YÊU ĐÚNG VỮNG NHỜ SỰ THẬT, VÀ SỰ THẬT LÀ LÒNG THƯƠNG XÓT

Không có sự thật làm sao tình yêu đứng vững được?
Với tình thương, con nhìn anh em con với con mắt của Chúa.
Không phải con.
Chúa nhìn anh em khác con,
Chúa khuyết điểm quá khứ của họ,
Đồng thời Chúa thành thực thấy họ thành thực muốn trở về,
Như thế quá khứ không tồn tại nữa.
Vì lòng thành thực, sự sám hối và tình thương ấy, mà họ được Chúa ban cho họ lòng thương xót.
Đó là sự tín nhiệm vì tình yêu của người mẹ đối với người con yếu đuối.
Sự tín nhiệm của tình yêu mẹ bảo vệ của con khỏi sa ngã lại,
Nếu con không đầy lòng thương xót từ đầu tới chân, con không đáng mang tên kitô hữu.
Nếu con đầy lòng thương xót, con cũng được phép hy vọng, Chúa sẽ đối xử với con đầy lòng thương xót, trong ngày phán xét.
"Thứ năm, ai thương xót người ấy là phúc thật, vì chung mình sẽ được thương xót vậy" (Mt 5,7).
Chúa thương xót con,
vì sự thật Chúa dựng nên con từ bùn đất,
và Chúa hiểu biết sự mỏng giòn yếu đuối của con.

78. THÀNH CÔNG ĐẸP NHẤT CỦA MỘT CUỘC ĐỜI LÀ SỰ THÁNH THIỆN

Theo người đời, thành công là đạt được:
- Quyền thế, nhưng người thánh thiện được sự toàn năng của Chúa trong mỗi con người.
- Của cải, nhưng người thánh được những hồng ân của Đấng Tạo Hóa.
- Cấp bằng, nhưng người thánh được sự khôn ngoan, thông minh của Thiên Chúa.
- Sắc đẹp, nhưng người thánh được sự tốt đẹp lạ lùng của Thiên Chúa.
- Tình yêu, nhưng thánh được tình yêu của Thiên Chúa.
Sự thánh thiện không những được Thiên Chúa trong lòng mỗi con người, nhưng còn là để Chúa sống và hành động trong người đó. Một đời sống nhân loại đầy Chúa.
Tại sao đẹp nhất?
Bởi vì sự thánh thiện tồn tại qua mỗi thời đại, nó không hư mất.
Vì nó làm cho con người hạnh phúc.
Con người được biến đổi sự thật.
Vì nó làm cho con người thăng tiến nhất, lên tận Chúa.
Vì nó làm cho con người đầy tình yêu, đầy Chúa Thánh Thần.
Đẹp nhất!
Vì con người không chỉ con là vật chất,

nếu ta thu được tất cả ánh sáng mặt trời trong một con người, thì sự sáng chói nơi người ấy vô cùng kỳ diệu.

Nhưng nếu chính Thiên Chúa ở trong một người thì không lưỡi nào tả được sự tốt đẹp của tâm hồn ấy.

Người thánh là sự thành công của một sự cộng tác giữa con người và Thiên Chúa, Đấng là nghệ nhân.

Lạy Chúa, con chỉ có một lần sống để thực hiện.

Con tin rằng đây là một hành động thông minh nhất.

Vì nó ở chóp đỉnh của các giá trị,

đây là sự tốt đẹp tuyệt vời, có sự hấp dẫn mãnh liệt nhất, như một bình thủy tinh trong suốt nhất, để cho người ta nhìn thấy Thiên Chúa trong một đời sống, chứ không phải một bức chân dung hay một bức họa.

79. THẾ NÀO LÀ MỘT VỊ THÁNH?

Muốn làm thánh phải có nhân đức can đảm cao phi thường, được chứng minh bằng phép lạ, mới được phong thánh.

Nhưng đó là việc của các nhà chuyên môn, của Tòa thánh.

Phận con hèn mọn, chỉ mong hiểu cách đơn sơ, để theo gương các ngài.

Con thích câu trả lời mộc mạc mà sâu sắc, của người nông dân sứ Ars. Khi được hỏi: "Ông nghĩ gì về cha sứ của ông?" (Jeanne-Marie Vianney).

"Tôi đã thấy Chúa tròg một con người".

Người thánh là một người đầy Chúa,

chỉ có một mình Chúa,

không có một gì khác ngoài Chúa.

Khi thiên thần truyền tin cho Mẹ:

"Kính mừng Bà đầy ơn phúc" (Lc 1,28), nghĩa là đầy Chúa,

thì Thiên Chúa đã ban cho ta định nghĩa về sự thánh thiện.

Người thánh là một người như mọi người khác, trong đời ngài không khỏi những mâu thuẫn, giữa tội với tội và nhân đức, giữa sự sống và sự chết.

Ngài khiêm tốn, khóc lóc sám hối xin Chúa tha thứ,

ngài không khỏi những sự mâu thuẫn, giữa tội lỗi và nhân đức, giữa sự sống và sự chết.

Khi quả tim ngài đã trống rỗng những trần tục,

thì Chúa đổ tràn bình an, ân sủng, tràn đầy Chúa.

Chỉ có Chúa ở trong ngài.

"Ta sẽ đến và làm nơi cư ngụ trong đó".

Chốc ấy Chúa sử dụng ngài cho những chương trình vĩ đại của Chúa.

Ngài hoàn toàn phó mình cho Chúa,

và Chúa trao chính mình cho ngài.

80. NGƯỜI THÁNH DÙNG THỜI GIỜ CỦA MÌNH THẾ NÀO?

Các thánh cũng sống trên quả đất như con, các ngài cũng sống cùng thời gian với các người khác,

Ai cũng một ngày 24 giờ.

Ngày của các ngài không dài hơn một phút.

Các ngài không sống lâu hơn con,
Phanxicô Xaviê 46 tuổi,
Têrêsa Hải Đồng 24 tuổi,
Rosa De Linea 31 tuổi,
Nhưng thời gian của các thánh có một sự cô đọng, một tỉ trọng đặc biệt, vì nó có giá trị đời đời, nó có tính trường cửu.
Con có thể sánh một nông dân, một công nhân, một giờ lao động của họ đáng giá 1,000 đồng, 1,500 đồng, 3,000 đồng...
Nhưng một nhà kinh tế, kỹ nghệ, tài chính, có khi một phút của họ, một quyết định đáng giá bạc triệu, bạc tỉ.
Chúa hành động trong các thánh, các thánh cộng tác với Chúa.
Một giờ làm việc của Chúa là vô giá!
Sự thánh thiện được xây dựng trong giây phút hiện tại.
Không ai có thể nên thánh trước cho tương lai.
Vì thế mà vị thánh sử dụng phút hiện tại.
Mỗi giây phút, không bỏ lỡ phút nào, để đáp lại tình yêu Chúa với tất cả tâm hồn.
Vị thánh sống trong hiện tại trong một đại dương bình an vô hạn,
vì ngài đã sống trong sự đời đời,
mà đời đời là một hiện tại vĩnh cửu.

81. LÀM CHO SỐNG

Linh hồn làm cho thân xác sống, và chỉ huy thân xác. Không có hồn, dù thể xác to vạm vỡ thì cũng chỉ là thân ma.
Một gia đình, một thành phố, nếu không có một sức làm cho linh động, khắc nào thổi hồn vào, thì cũng là một gia đình chết, một thành phố chết.
Có thể là một trung tâm du lịch với những lâu đài đồ sộ, nhưng cũng là một thành phố chết.
Lạy Chúa, đời sống thiêng liêng của con, hoạt động thiêng liêng của con, xã hội con đang sống, phải được làm sống, phải được thổi hơi vào.
Nhờ Chúa Thánh Thần.
Con được Chúa Thánh Thần nào thổi vào?
Thánh Thần của Đức Kitô?
Hay là thần trí của ma quỷ, xác thịt, thế gian?
Truyền giáo là làm cho sống lại, là thổi làn gió mát của lễ hiện xuống, để canh tân bộ mặt trái đất,
Chúa "sai con đi rao giảng tin mừng cho người nghèo khó".
Con cảm ơn Chúa và con lo sợ,
Vì trong thời đại con, con người loan tin mừng mà không có Chúa Thánh Thần, không có Đức Mẹ Maria, không có các thánh tông đồ, không có tử nạn và phục sinh của Chúa Kitô, nên không làm cho sống được.
Nếu xưa nay con không làm cho người ta trở lại, phải chăng vì tin mừng con loan báo, không có hồn là Chúa Thánh Thần?

82. LÀM THẾ NÀO ĐỂ CẦU NGUYỆN LIÊN L繫

(Lc 18,1)

Đôi với đời sống linh hồn, cầu nguyện là hơi thở.

Không cầu nguyện, linh hồn ta chết ngạt.

Con sống trong Chúa, bằng lời cầu nguyện, linh hồn con như đứa trẻ trong lòng mẹ nó, mẹ và con cùng một hơi thở, cùng một nhịp tim.

Chúa Giêsu đã làm gương.

Phúc Âm cho con thấy Chúa Giêsu đã cầu nguyện đầu đêm trên núi.

Cầu nguyện trước khi làm phép lạ, trước khi chọn tông đồ, trong bữa tiệc ly, lúc toát mồ hôi trong vườn Giêtsêmani, trong lúc hấp hối trên cây thánh giá.

Cầu nguyện bằng lời Chúa. Đời Chúa Giêsu như một động tác cầu nguyện liên li. Luôn luôn hướng về Đức Chúa Cha, với tâm tình yêu mến, làm vinh danh Cha, " danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến".

Với ước nguyện đến giờ của Chúa, hầu thực hiện lễ hy sinh của tình yêu

Chúa đã nói:

"Ta là Cha Ta là một" (Ga 10,30).

"Hãy cầu liên li" (1 Tx 5,17).

"Ta luôn luôn làm những sự đẹp lòng Cha" (Ga 8,29).

Điều này giải thích cho con, lời cầu nguyện liên li là sự kết hiệp với Chúa Cha,

Và trong thực tế, cầu nguyện liên li là luôn luôn làm trọn thánh ý Chúa.

83. CHÚA VÀ VIỆC CỦA CHÚA

Vì lòng thương vô hạn, Chúa gọi con theo Chúa, làm con Chúa, làm môn đệ của Chúa.

Rồi Chúa trao cho con một sứ mạng, không ai giống ai, nhưng cùng một mục đích: làm tông đồ, làm chứng nhân cho Chúa.

Tuy nhiên, kinh nghiệm bản thân cho con thấy, nhiều lần con lẫn lộn hai điều này:

Chúa và việc của Chúa.

Chúa trao cho con công việc của Chúa,

Cao trọng có, khiêm tốn có, tầm cỡ có, bình dân có.

Con làm mục vụ giáo xứ, mục vụ giới trẻ, mục vụ học đường, mục vụ nghệ thuật, mục vụ giới lao động, mục vụ báo chí truyền thanh truyền hình...

Con đổ vào đó tất cả nhiệt tình, tất cả những gì có thể được.

Con không tiếc một điều gì, kể cả mạng sống con.

Giữa con tận tụy vui say như thế, con gặp thất bại, vì người ta vô ơn, vì họ không cộng tác, vì bạn bè hiểu lầm, vì bề trên không nâng đỡ, vì bệnh tật ốm đau, vì thiếu phương tiện...

Cũng con khi con đang trên đà thành công rực rỡ, con người hân hoan ca ngợi con, quyến luyến con, thì đùng một cái con phải chuyển chuyển, nhận nhiệm vụ mới.

Con choáng váng, như đang ở trong đêm tối mịt mù.

Sao Chúa bỏ con, con không muốn bỏ dở việc Chúa. Con phải làm cho hoàn thành việc Chúa, phải xây xong nhà thờ.

Tại sao người ta phá việc Chúa, không ủng hộ việc Chúa.

Nhưng trước bàn thờ, bên thánh thể, Chúa Giêsu đã dạy con: "Con theo Chúa chứ không phải theo việc của Chúa".

"Nếu Chúa muốn, hãy để việc Chúa lại đó cho Chúa, Chúa sử dụng ai tiếp tục mặt Chúa, có Chúa lo. Con hãy chọn một mình Chúa".

84. CHÚA GIÊSU ẪN MÌNH

Chúa Giêsu làm phù phép, biến hóa chẳng?
Không, Chúa Giêsu hằng ở giữa người Do Thái,
Ở giữa các tông đồ, các môn đệ; ăn uống, giảng dạy...
Có người bảo Ngài là Gioan Tẩy giả, là Êlia.
Có người gọi là Thầy, là Chúa, là con Vua Đa Vít.
Có người gọi là phân động quần chúng, là người thu thuế gian lận, tên bị qui ám... thậm chí các người thân cũng ngộ nhận.
Họ hàng nghe cho người ta cho Ngài là điên thì muốn gọi Ngài về.
Hai môn đệ đi làng Emmau, tưởng Ngài là một khách bộ hành.
Mađalêna tưởng Người là ông giữ vườn.
Các tông đồ tưởng Người là một bóng ma.
Nhiều lần Chúa Giêsu xưng mình là người Chúa Cha sai đến, và người anh em là Chúa Giêsu.
Nhưng ít người hiểu được, chấp nhận được.
Tại sao vậy?
Tại sao Chúa Giêsu lạ lùng quá! Tốt lành không thể tưởng tượng!
Làm sao Thiên Chúa hạ mình như vậy được!
Nhân lành như vậy! Tha thứ như vậy, yêu thương như vậy,
Đơn giản như vậy! Chúa phải khác!
Họ muốn phải nghĩ như họ: cao sang, quyền phép.
Khiến lửa từ trời đốt thành Samaria, xưng mình à vua Do Thái, cho môn đệ chém quân dữ, ném đá người đàn bà ngoại tình...
Chúa phải đứng về phe họ, Chúa phải có lợi cho họ.
Nếu Chúa "không biết điều" thì họ "cải tạo" Chúa lại.

85. NGƯỜI RAO GIẢNG PHÚC ÂM LÀ MỘT NHÀ THẦN BÍ

Một vị tông đồ, một vị thừa sai truyền bá Phúc Âm là một nhà thần bí.
Phải chăng đây là một đòi hỏi quá đáng?
Phải chăng việc thần bí dành cho những tu sĩ chiêm niệm?
Những ẩn sĩ?
Không, chúng ta hãy lấy gương của thánh Phaolô,
Ngài vừa là một vị tiên tri, một nhà truyền giáo, mấy ai sáng được những hoạt động, lao khổ của ngài?
Nhưng ngài là một nhà thần bí,
Ngài đã nói: "Đối với tôi chết là được lợi" (Pl 1,21).
Nghĩa là ngài phải chinh phục bản thân và chỉ nhắm chạy theo Chúa Giêsu là trọng tâm của ngài.
Nhưng ngài cũng nói: "Đối với tôi sống là Chúa Giêsu" (Pl 1,21).
Vì ngài còn là một nhà truyền giáo, sống đối với ngài là gia tăng kết quả của công việc, sống là vì nhu cầu khẩn trương của tín hữu, sống là rao giảng Phúc Âm.
Một vị truyền giáo đích thực phải giữ thăng bằng giữ hai giả thuyết:

Khao khát nội tâm thần bí, là một thực hiện tại siêu việt, và thao thức truyền giáo thúc đẩy đốt thiêu ra đi theo một lệnh truyền giáo thúc đẩy đốt thiêu ra đi theo một lệnh truyền các linh hồn.

"Dù chúng ta sống, dù chúng ta chết, chúng ta cũng thuộc về Chúa" (Rm 14,8).

Theo Phaolô, một người truyền giáo đích thực thì vui tươi, bình an, vì mang một niềm hy vọng chắc chắn:

"Tôi hy vọng và tôi không bao giờ hổ thẹn" (Pl 1,20).

85. NGƯỜI RAO GIẢNG PHÚC ÂM LÀ MỘT NHÀ THẦN BÍ

Một vị tông đồ, một vị thừa sai truyền bá Phúc Âm là một nhà thần bí.

Phải chăng đây là một đòi hỏi quá đáng?

Phải chăng việc thần bí dành cho những tu sĩ chiêm niệm?

Những ẩn sĩ?

Không, chúng ta hãy lấy gương của thánh Phaolô,

Ngài vừa là một vị tiên tri, một nhà truyền giáo, mấy ai sáng được những hoạt động, lao khổ của ngài?

Nhưng ngài là một nhà thần bí,

Ngài đã nói: "Đối với tôi chết là được lợi" (Pl 1,21).

Nghĩa là ngài phải chinh phục bản thân và chỉ nhắm chạy theo Chúa Giêsu là trọng tâm của ngài.

Nhưng ngài cũng nói: "Đối với tôi sống là Chúa Giêsu" (Pl 1,21).

Vì ngài còn là một nhà truyền giáo, sống đối với ngài là gia tăng kết quả của công việc, sống là vì nhu cầu khẩn trương của tín hữu, sống là rao giảng Phúc Âm.

Một vị truyền giáo đích thực phải giữ thăng bằng giữ hai giả thuyết:

Khao khát nội tâm thần bí, là một thực hiện tại siêu việt, và thao thức truyền giáo thúc đẩy đốt thiêu ra đi theo một lệnh truyền giáo thúc đẩy đốt thiêu ra đi theo một lệnh truyền các linh hồn.

"Dù chúng ta sống, dù chúng ta chết, chúng ta cũng thuộc về Chúa" (Rm 14,8).

Theo Phaolô, một người truyền giáo đích thực thì vui tươi, bình an, vì mang một niềm hy vọng chắc chắn:

"Tôi hy vọng và tôi không bao giờ hổ thẹn" (Pl 1,20).

87. SỰ THÁCH ĐỐ ĐỐI VỚI HỘI THÁNH TRONG MỌI THỜI ĐẠI

Khi Con Người trở lại, Ngài sẽ còn tìm thấy đức tin trên quả đất này không" (Lc 18,8).

Chúa Giêsu nói lên lời này trong hoàn cảnh của dân Do Thái bị áp bức bóc lột bởi ngoại bang và những thành phần xấu.

Giáo dân thời Hội Thánh sơ khai bị bát bớ tiêu diệt, lịch sử loài sử loài người tiếp tục cho đến ngày nay.

Các "tội xã hội" ngày nay còn hung dữ, trắng trợn, tàn khốc hơn mọi thời đại trước đây: độc tài hơn, đàn áp hơn, bạo lực hơn. Triệu triệu người lên tiếng khóc than kêu gọi công lý.

Hội Thánh đứng trước thách đố.

Hội Thánh có sức gì cứu vớt không?

Nhiều người nghĩ rằng chỏ có một cuộc cách mạng Mác-xít mới giải phóng con người được. Nhưng 70 năm qua đã chứng minh sự phá giá của lý thuyết ấy khắp thế giười.

Thách đố vẫn còn, phải làm gì để cứu con người?

Đức tin, Chúa Giêsu hỏi còn đức tin không?

Có đức tin con người sẽ bước theo Chúa, nghe lời Chúa.

Có đức tin sẽ thắng được những chia rẽ, những mâu thuẫn giữa giai cấp xã hội.

Có đức tin, quyền lực kẻ mạnh trở thành phục vụ người yếu,

có đức tin con người sẽ lòng đón nhận tình thương của Chúa là Cha.

Nhờ đức tin tất cả lịch sử, tất cả quả đất sẽ biến đổi.

Chỉ có tình thương mới thắng hận thù. Một tình thương thực sự xây dựng trên nền tảng Chúa là Cha. Tất cả nhân loại là anh em.

Muốn có đức tin, Giáo Hội phải ở trong tình trạng loan tin mừng, truyền giáo, tái truyền giáo.

Ý thức sứ mệnh truyền giáo, trách nhiệm sẵn sàng truyền giáo.

Chỉ có cách đó giải quyết được thách đố

88. CÔNG VIỆC CỦA CHÚA

Con hãy để Thiên Chúa hành động, làm cho đời con thêm phong phú, bằng cách đón nhận lời Chúa là Đức Kitô.

Không có sự gì mà Chúa không không làm được.

Chúa đã làm Abraham, Sara, Jacaria, Elisabeth nên phong phú.

Thinh lặng.

Khi Chúa hành động phải thinh lặng để lắng nghe.

Trước sau hiện diện của Chúa,

con người phải thinh lặng,

loại bỏ những vắn nạn,

lướt thắng những do dự.

Dấu hiệu của công việc của Chúa,

Khi Chúa bắt đầu hành động:

Chúa bắt những sự trần gian phải thinh lặng, như Jacaria phải câm.

Và khi việc Chúa hoàn thành, lời nói đã trở lại.

Khi Chúa hành động.

Chúa đòi hỏi sự thinh lặng trong đời sống con,

Như đời Maria và Giuse.

Con hãy để Chúa nói,

bao lâu, cách nào tùy ý Ngài, tùy giờ Ngài muốn.

Vì chính Chúa Giêsu là Lời.

Ngài sẽ nói khi giờ Ngài đến,

có khi phải đợi 30 năm,

sau khi Thánh Giuse đã qua đời.

Ngài mới nói.

Nhưng lời cuối cùng là của Ngài.

89. NHỮNG KINH VĂN TẮT CỦA TÔI

Con nghĩ rằng Chúa Giêsu đã cho tôi một Kinh: "Kinh Lạy Cha". Vắn tắt, cô đọng, đầy đủ. Đòi Chúa Giêsu là một lời kinh cầu nguyện. Là một câu chuyện chân tình đơn sơ của Chúa Giêsu với Chúa Cha.

Cũng có lần khá dài, không công thức như lời nguyện linh mục sau buổi tiệc ly: tha thiết, tự đáy lòng.

Thường Chúa Giêsu, Đức Mẹ, các thánh tông đồ cầu nguyện với những lời kinh vắn tắt, nhưng rất hay, rất đẹp, gắn liền với cuộc sống hằng ngày.

Con yếu đuối, nguội lạnh, nên con thích mấy kinh vắn tắt này, trước nhà tạm Chúa, nơi bàn viết, lúc ở một mình, lúc đi giữa hè phố, đọc đi đọc lại nhiều lần, con thấy thật thấm thía.

Con đang ở bên Chúa.

"Lạy Cha xin Cha tha cho chúng, vì chúng nhảm... (Lc 23,24)

"Xin Cha cho tất cả nên một" (Ga 17,21)

"Này con là tôi tá của Đức Chúa Trời..." (Lc 1,38)

"Con ơi nhà này hết rượu..." (Ga 2,3)

"Đây là con Mẹ, đây là Mẹ con" (Ga 19,16-27)

"Lạy Chúa khi về nước thiên đàng xin nhớ đến con cùng" (Lc 23,42)

"Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì..."

"Lạy Chúa, Chúa biết mọi sự, Chúa biết con yêu mến Chúa" (Ga 21,17)

"Lạy Chúa, xin thương xót con vì con là kẻ có tội" (Lc 18,13)

Nhưng kinh nho nhỏ kết thành một lời cầu nguyện.

Cũng như những cử chỉ nhẹ nhàng, những cái nhìn, những lời nói thân mật, làm thành một đời yêu thương.

Những kinh nho nhỏ giữ ta luôn trong trạng thái cầu nguyện, không tách lìa ta ra khỏi công việc hiện tại, nhưng giúp ta thánh hóa mọi sự.

90. GIỮA MỘT VỊ THÁNH VÀ MỘT NGƯỜI THƯỜNG

Hai bên ngoài giống nhau, một môi trường, một hoàn cảnh.

Nhưng khác biệt nhau hẳn.

Có những người thánh đang ở cạnh con, nhưng họ khác xa con, như trời với đất.

Ít ai để ý đến họ, họ khiêm tốn, ần dật, nhẹ nhàng.

Nhưng utf họ tỏa ra một ánh sáng, một mùi thơm, không có gì cản trở được.

Đối với những người Công giáo hững hờ, người thánh chẳng quan trọng gì.

Có khi còn làm cho họ khó chịu, họ cho là điên dại.

Nhưng các thánh biết đáng giá những chân giá trị, và họ chọn phần nhất hảo.

Họ thấy rõ nơi mà người khác không thấy, hoặc chỉ nhìn thấy mù mờ.

Vì các thánh nhìn thấy mọi sự với con mắt của Chúa.

Lòng của các thánh đầy tràn Chúa, vì thế các thánh đầy yêu thương, các thánh là người đầy tình nghĩa nhất, thân ái nhất.

Họ thấy Chúa trước mặt luôn,

họ sống triền miên trong sự hiện diện của Chúa.

Nên họ hành động theo ý Chúa luôn.

Vị thánh đầy Chúa và Chúa hành động trong họ.

Còn cái hìn đầy "cái tôi", và hành động theo "cái tôi".

Mà đèn dầu cách xa đèn dầu.

Khác biệt cũng không lạ.

Tác giả Nguyễn Văn Thuận, HY